

Holy Bible

Aionian Edition®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

Gospel Primer

תוכן העניינים

הקדמה

בראשית 1-4

נון 1-21

חובן יוחנן 1-4

פסוקים 66

מדריך הקורא

מילון

مفואת

עצה

Doréim אירורים

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition ®*, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider traditional Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברו מודרני

Modern Hebrew Bible

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 9/30/2024

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 10/8/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

הקדמה at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

וינרש את האדם ויישכו מקרם לנו עדן את הקרים המותהפה לשמר את דרך עץ החיים:
(בראשית 3:24)

בראשית

ויהי בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו

המים שרצ נפש חיה ועוף יעופ על הארץ
על פני רקיע השמיים: 21 ויברא אלהים את
התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למיןיהם ואת כל עוף כנף
למיןיהם וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם
אליהם לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום
חמיישי: 24 ויאמר אלהים תוצאה הארץ נפש חיה
למיןנה בהמה ורמש וחויתו ארץ למיניה וכי
כן: 25 ויעש אלהים את חיות הארץ למיניה ואת
הבהמה למיניה ואת כל רמש האדמה למיניהו
וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדנת הים ובעוף
השמי ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אליהם בראשו זכר ונקבה
בראתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אליהם פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה ורדו
ברדנת הים ובעוף השמיים ובכל חיה הרמשת
על הארץ: 29 ויאמר אלהים תנח נתהי לכם את
כל עשב זרע אשר על פני כל הארץ ואת
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע لكم יהיה
לאכללה: 30 ולכל חיota הארץ ולכל עוף השמיים
ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכללה וכי כן: 31 וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב מואד ויהי ערב ויהי
בקר יום הששי:

2 **ויכלו** השמיים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל
אתם אלהים ברקיע השמיים להאריך על הארץ: 2
ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין הארץ
ובין השמיים מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך
ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 4 ויהי ערב
ביום השבעי מכל מלאכתו אשר עשה:

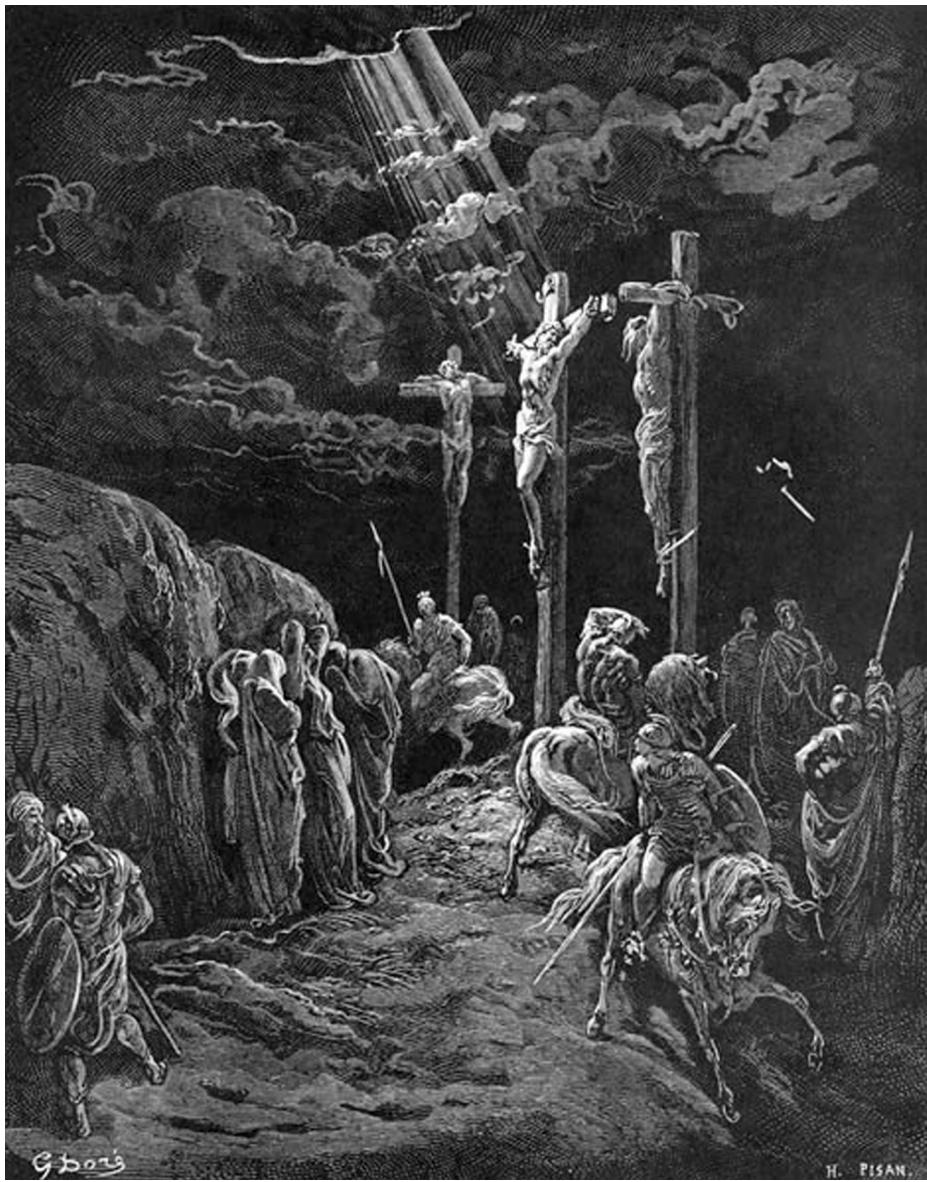
אלhim את יומ השביעי ויקדש אותו כי בו שבת כנendo: 21 וויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לשנות: 4 ווישן ויקח אחת מצלעתתו ויסנר בשער תחתנה: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן עשות יהוה אלהים ארץ ושמיים: 5 וכל שיח האדם לאשה ויבאה אל האדם: 23 ויאמר האדם השדרה טרם יהוה בארץ וכל עשב השדה טרם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשריו ליאת יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: 24 על כן יעוז ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ועוד יעללה מן איש את אביו ואת אמו ודרבק באשתו והוא לבשר הארץ וחשקה אותה כל פני הארץ: 7 וויצר יהוה אחד: 25 ויהיו שניהם ערוםם האדם ואשתו אלהים את האדם עפר מן הארץ ויפח באביו ולא יתבששו:

3 והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הנן: ² ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הנן נאכל: ³ ומפרי העץ אשר בתוכך הנן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתנו: ⁴ ויאמר הנחש לא האשה לא מות תמתנו: ⁵ כי יידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיירטם כאלהם ידע טוב ורע: ⁶ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאהו הוא לעיניים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותתן גם לאיישה עמה ויאכל: ⁷ ותפקחנה עני שניהם וידעו כי עירם הם ויחפרו עליה תאהה ויישו להם חגרה: ⁸ וישמעו את קול יהוה אלהים מתחלך בן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוכ עץ הנן: ⁹ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ¹⁰ ויאמר את קלך שמעתי בך ואני כי עירם אני ואחבא: ויאמר מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבתוי אכל ממנו אכלת: ¹¹ ויאמר האדם האשה אשר נתחה עמדי הוא נתגה לי מן העץ ואכל: ¹² ויאמר יהוה אלהים לאשה מה נשמת חיים וכי adam لنפש חייה: ¹³ ויטע יהוה אלהים נון בעדרן מקדם ווישם שם את האדם אשר יציר: ¹⁴ ויצמח יהוה אלהים מן הארץ כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוכך הנן ועץ הדעת טוב ורע: ¹⁵ ונהר יצא מעדן להשכות את הנן ומשם יפרד והוא לארכבה ראשיהם: ¹⁶ שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החווילה אשר שם הזהב: ¹⁷ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדליך ובאן השם: ¹⁸ ושם נהר השני ניכון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ¹⁹ ושם נהר השלישי חרקל הוא ההלך קדרמת אשורי והנהר הרביעי הוא פרת: ²⁰ ווקח יהוה אלהים את האדם וינהכו בנן עדן לעבדה ולשמירה: ²¹ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הנן אכל האכל: ²² וומען הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ²³ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היה האדם בלבד עשה לו עוזר לנדרו: ²⁴ ויציר יהוה אלהים מן הארץ כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חייה הוא שמו: ²⁵ וכל אשר יקרא לו האדם נפש חייה הוא שמו: ²⁶ ויקרא האדם שמות לכל הbhמה ולעופת היימית ולבב חים הישבה ולא מצא זר

זאת עשית והאמיר האשיה הנחשת השיאני ואכל: לא שעה ויחר לקין מאד וויפלו פניו: ⁶ ויאמר
¹⁴ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניו:
 אරור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה ⁷ הלווא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
 על גתך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ¹⁵ חטאך רבעך ואליך תשוקתו ואתה חמשל בו: ⁸
 ואיבה אשית בינה ובין האשיה ובין זרעך ובין ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה
 זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ¹⁶ ויקם קין אל הבל אחיו ויהרנו: ⁹ ויאמר יהוה
 אל האשיה אמר הרבה ארבבה עצבונך והרנק אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
 בעצב תלדי בנימ ואל אישך תשוקתך והוא אחוי אני: ¹⁰ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
 ימשל לך: ¹¹ ולאדם אמר כי שמעת לccoli צעקים אליו מן האדמה: ¹² ועתה אરור אתה
 אשתק ותאכל מן העץ אשר צויתיך ¹³ לאמר לא מן האדמה אשר פצתה את פיה לחתת את דמי
 תאכל ממנו אורה האדמה בעבורך בעצבון אחיך מידך: ¹⁴ כי תעבד את האדמה לא תספַּח
 תאכלנה כל ימי חייך: ¹⁵ ווקוץ ודרדר תצמיה תחת כחה לך נוען תהיה בארץ: ¹⁶ והן גרשת את
 לך ואכלת את עשב השדה: ¹⁷ בזעת אפיק קין אל יהוה נדול עוני מנשא: ¹⁸ והן גרשת את
 תאכל עד שובך אל האדמה כי ממנה היה מעלה פנֵי האדמה ומפניך אסתור והיית
 לחתת כי עפר אתה ואל עפר חשוב: ¹⁹ ויקרא נוען בארץ והיה כל מצאי יהרני: ²⁰ ויאמר
 האדם שם אשתו חוה כי הוא הייתה אם כל חי: לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם
²¹ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור יהוה לקין אותן לבליה הכותו אותו כל מצאו: ²²
 וילבשם: ²³ ויאמר יהוה אלהים הן עדן לעבד את חןוך: ²⁴ וידע קין את אשתו ותחר ותלד את
 אחד ממנה לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח עדן: ²⁵ וידע קין את אשתו ותחר ותלד את
 ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחיו לעלם: ²⁶ התוך ויהיו בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו
²⁷ וישלחחו יהוה אלהים ממן עדן לעבד את חןוך: ²⁸ וילולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
 האדמה אשר לפקח משם: ²⁹ ויגרש את האדם מהויאיל ומהויאיל ילד את מתושאל ומתושאל
 וישכן מוקדםلنן עדן את הקרים ואת להט ילד את למק: ³⁰ ויקח לו למך שתי נשים שם
 החרב המתהפהכת לשמר את דרך עץ החיים: האחת עדה ושם השניות צלה: ³¹ ותלד עדה
 אתobil הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ³² ושם
 אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב:
³³ וצלחה גם הוא ילדה את תובל קין לששל כל
 בראש נשחת וברזול ואחותות תובל קין נעמה: ³⁴
 ויאמר למך לנשיו עדה וצלחה שמען קול נשי
 למך האונה אמרת כי איש הרני לפציעו וילד
 לחברתי: ³⁵ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעתים
 ושבעה: ³⁶ וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותלד
 את קין ותאמיר קנייתי איש יהוה: ² ותספַּח
 ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן
 וקין היה עבר אדמה: ³ ויהיו מקץ ימים ויבא
 קין מפדי האדמה מנהה ליהוה: ⁴ והבל הביא
 נס הוּא מבכורות צאנו ומחלבון וישע יהוה
 אל הבל ואל מנהתו: ⁵ ואל קין ואל מנהתו

וַתִּקְרֹא אֶת שְׁמָוֹת כֵּי שַׂת לֵי אֱלֹהִים זֶרֶע אֶחָר
תְּחִתַּת הַבָּל כִּי הָרְגוּ קַיִן :²⁶ וְלֹשֶׁת גָּם הַוָּא יַלְדָּ
בָּן וַיִּקְרֹא אֶת שְׁמָוֹת אֲנָוֹשׁ אוֹ הַוָּחֵל לִקְרֹא בְּשָׁם
יְהֹוָה :

ויאמר ישען אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עושים ויחלקו בנדוי להם ויפילו גורל:
(ליקס 23:34)

דבר מה תאמר עליך: 23 ויאמר אני קול קורא
במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישבינו
הנביא: 24 והמשלחים היו מן הזרים: 25
ושאלו ויאמרו אלו מודיע אפוא מטביל אתה
אם איןך המשיח או אליה או הנביא: 26 ויען
אתם יוחנן ויאמר אני מטביל במים ובתוכם
עומד אשר לא ידעתם אותו: 27 והוא הבא אחריו
אשר היה לפני ואני נקלתו מהTier שרוק נעליו:
זאת הייתה בבית עבר מערב לירדן מקום 28
אשר יוחנן מטביל שם: 29 ויהי ממחורת וירא
יוחנן את ישוע באלו ויאמר הנה שהאללים
הנשא חטא העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי
עליו אחריו יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי
היה: 31 ואני לא ידעתו כי אם בעבר גילה
בישראל באתי אני לטבל במים: 32 ויעיד יוחנן
ויאמר חייתי הרוח כדמות יונה ירדת משמי
ותנה עליו: 33 ואני לא ידעתו אלום השלחה
ברוח הקדש: 34 ואני ראיית ואעדיה כי זה
הוא בן האללים: 35 ויהי ממחורת ויסוף והוא
ועמד ושנים מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישוע
והוא מתחלה ויאמר הנה שהאללים: 37 וושאני
תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחריו ישוע:
ויפן ישוע אחריו וירא אותם הילכים אחריו
ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אלו רבינו
פרשו מורי איפה תלין: 39 ויאמר אליהם באו
וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו
ביום ההוא והעת כשעה העשרית: 40 ואחד מן
השנים אשר שמעו מאות יוחנן והלכו אחריו הוא
أنדרי אחיו שמעון פטרוס: 41 והוא פנס בראשונה
את שמעון אחיו ויאמר אלו את המשיח מצאנו

בראשית היה הדבר והדבר היה את
האללים ואלהם היה הדבר: 2 הוא היה
בראשיתatsu האללים: 3 הכל נהיה על ידו
ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היה
חיים והחיים היו אור בני האדם: 5 והאור
בחשך ורוח והחישך לא השינו: 6 ויהי איש שלוח
מאת האללים ושמו יהנן: 7 וזה בא לעזרה
להעיר על האור למען יאמין כלם על ידו:
8 וזה לא היה האור כי אם להעיר על האור:
9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל
העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם
והעולם לא הכירו: 11 וזה בא אל אשר לו
ואשר הנה לו לא קבלתו: 12 והמקבלים אתו
נתן עז למו להיות בנים לאללים המאמינים
בשםו: 13 אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר
אף לא מחפץ גבר כי אם מלאhim נולדו: 14
והרבך נהיהبشر וישכן בתוכנו ונזהה תפארתו
תפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15
ויהנן מעיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא
אשר אמרתי עליו הבא אחריו היה לפני כי קדם
לי היה: 16 וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד:
17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת
בא על ידי ישוע המשיח: 18 את האללים לא
ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב
הוא הודיע: 19 וזאת היא עדות יוחנן בשלח
היהודים מירושלים כהנים ולויים לשאל אותו מי
אתה: 20 ויהודה ולא כחש וודה לאמר אני אני
המשיח: 21 וישאלו אותו מי אפוא אתה אתה
אליהו ויאמר אני אתה הנביא ויען לא: 22
ויאמרו אלו מי זה אתה למען וшиб לשלהינו

אשר תרגומו כריסטוס: ⁴² וויליכהו אל ישוע ויאמר שאבו נא והביאו אל رب המסבה ויביאו: ויהי כהבית אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה ⁹ וויטעם רב המסבה את המים אשר נהפכו לין לך יקרא כיפא אשר תרגומו פטרוס: ⁴³ ויהי ולא ידע מאי הוא ואולם המשراتים אשר שאבו מהרת וויאל ישוע לצתת הגליל וימצא את הימים ידעו ויקרא רב המסבה אל החתן: פילפוס ויאמר אליו לך אחריו: ⁴⁴ ופילפוס ¹⁰ ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס: ⁴⁵ ויפגע הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הנרווע ואתה פילפוס את נתNAL ויאמר אליו מצאו אותו אשר צפתה היין הטוב עד עתה: וזה תחלת האתות כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל ונלה יוסף מנצרת: ⁴⁶ ויאמר אליו נתNAL המנצרת את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: ¹² ויהי אהרי כן יצא לנו טוביה ויאמר אליו בא וראה: ⁴⁷ וירא וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ישוע את נתNAL בא לקראותו ויאמר עליו הנה ולא ארכו ימי שבתם שם: ¹³ ויקרבו ימי חן באמות בן ישראל לך פילפוס בהיותך תחת התאננה ואת מחלפי כסף ישבים שם: ¹⁵ ויהי חבלים אליו נתNAL מאין ידעתני ויען ישוע ויאמר לו ¹⁴ וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובוי יונה בתרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאננה ואת מחלפי כסף ישבים שם: ¹⁶ ואל מכרי היונים אמר הוציאו אני ראייך: ⁴⁹ ויען נתNAL ויאמר אליו רבי וייעתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: ⁵⁰ ויען ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפוך ישוע ויאמר אליו על אמר לך כי תחת התאננה שלחניתיהם: ¹⁶ ואל מכרי היונים אמר הוציאו ראייך האמנת הנה גדלות מלאה תורה: ⁵¹ אלה מזה ועל תעשו את בית אבי לבית מסחר: ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך לכם מעתה תראו ¹⁷ ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וורדים אכלתנו: ¹⁸ ויענו יהודים ויאמרו אלו או זו אותן תראנן כי כואת אתה עשה: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר על בן אלהים:

2 וביום השלישי הייתה חתנה בקנה אשר בנילו ואם ישוע הייתה שם: ² וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה: ³ ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: ⁴ ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשעה עתי עדין לא באה: ⁵ ותאמר אמו אל המשراتים ככל אשר יאמר לכם תעשו: ⁶ והנה שהה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלש בתים יכול כל אחד: ⁷ ויאמר אלהים ישוע מלאו לכם הקרים מים וימלאום עד למלחה: ⁸ כי הוא ידע מה בקרב האדם:

ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו כי אם למען יושע בו העולם: ¹⁸ המאמין בו נגידימון שר ליהודים: ² ויבא אל ישוע לילה לא ידונ ואשר לא יאמין בו כבר נدون כי לא ריאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאות האמין בשם בן האלהים היחידי: ¹⁹ וזה הוא אליהם באתי כי לא יכול איש לעשות אותן הדברים הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: ²⁰ ויען החשך מן האור כי רעים מעשיהם: ²¹ כי כל ישוע ויאמר אליו אמן אני אמר לך אם לא פועל עליה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יולד איש מלמעלה לא יוכל לדאות מלכות יוכחו מעשו: ²² אבל עשה האמת יבא לאור האלהים: ²³ ויאמר אליו נגידימון איך יולד אדם למען יגלו מעשו כי נעשה באלהים: ²⁴ ויהי והוא ז肯 הכי שוב ישוב אל בطن אמו ווילד: ²⁵ אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ולהלמידי אל ויען ישוע אמן אני אמר לך אם לא יולד ארץ יהודה וניר שם עליהם יוטבל: ²⁶ וגם יהנן איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות היה טבל בעינוי קרוב לשלם כי שמה מים האלהים: ²⁷ הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד לרבי ויבאו יוטבל: ²⁸ כי עוד לא נתן יהנן אל מן הרוח רוח הוא: ²⁹ אל תחמה על אמריך בית הסחר: ³⁰ ויהי ריב בין תלמידי יהנן ובין כי עלייכם להولد מלמעלה: ³¹ הרוח באשר היהודים על דבר הטהרה: ³² ויבאו אל יהנן יחפץ שם הוא נשב אתה תשמע את קולו אך ויאמרו אליו רבי איש אשר היה עטף בעבר לא תדע מאין בא ואנה הוא הוילך כן כל הנולד הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכולם באים מן הרוח: ³³ ויען נגידימון ויאמר אליו איך אתה: ³⁴ ויען יהנן לא יוכל איש לקחת דבר תחיה כזאת: ³⁵ ויען ישוע ויאמר אליו רבנן של בלתי אם נתן לו מן השמיים: ³⁶ ואתם עדי כי ישראל אתה וזאת לא ידעת: ³⁷ ואם אמן אני אמרתי אני איני המשיח רק שלוח אני לפניו: אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ³⁸ אשר לו הכללה הוא החתן ורע החתן העמד ראיינו נעד ואתם לא תקבלו עדותנו: ³⁹ אם ושמעו אותו ישמח לכול החתן הנה שהמחי אמרתי אליכם בדבר הארץ ואינכם מאמינים זאת עתה שלמה: ⁴⁰ הוא יגדל הלוך ונDEL ואני איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמיים: ⁴¹ אחסר הלוך וחסור: ⁴² הבא ממעל נעלעה על איש לא עליה השמימה בלתי אם אשר ירד מן כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא השמיים בן האדם אשר הוא בשמיים: ⁴³ וכאשר משימים נעלעה על כל: ⁴⁴ ואת אשר ראה ושמע הנביה משה את הנחש במדבר כן צרייך בן את זאת יעד ואין מקבל עדותנו: ⁴⁵ ואשר קיבל האדם להנשא: ⁴⁶ למען לא יאבך כל המאמין עדותנו חתום חתום כי האלהים אמתה: ⁴⁷ כי את בו כי אם יהיה חי עולמיים: ⁴⁸ כי אש שלחו אליהם דבריו אליהם ידבר כי לא ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את במדה נתן אליהם את הרוח: ⁴⁹ האב אהב את בני את יהידו למען לא יאבך כל המאמין בו כי בני ואת כל נתן בידו: ⁵⁰ כל המאמין בגין יש לו אם יהיה חי עולמיים: ⁵¹ כי האלהים חי עולמיים ואשר לא יאמין בגין לא יראה חיים לא שלח את בני אל העולם לדין את העולם כי אם חרון אליהם ישכן עליו: ⁵² (αιονιος g166)

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפסוקים בערך לכך לכן אמרות הדבר אשר דברת: ¹⁹ ותאמר אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה אליו האשה אדרני ראה אני כי נביא אתה: ²⁰ מיוון: ²¹ ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם אבותינו השתחו בהר הזה ואתם אמרם כי תלמידיו: ²² ויעזב את ארץ יהודה וילך שנייה ירושלים היא המקום הנבחר להשתחו שם: הגליל: ²³ ויהי לו לעבר בארץ מרון: ²⁴ ויאמר אליה ישוע אשר לי כי תבוא ויבא לעיר מערבי מרון ושם סוכך היא ממול שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים חלקלת השדה אשר נתנה יעקב לבנו ל יוסף: ²⁵ תשתחוו לאב: ²⁶ אתם משתחווים אל אשר לא ושם באך יעקב וישע היה עיף מן הדרך וישב ידעתם ואנחנו משתחווים אל אשר ידענו כי לו על הבאר והעת כשעה הששית: ²⁷ ותבא היושעה מן היהודים היא: ²⁸ אולם תבוא שעה אשא משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע ועתה היא אשר עבר אל האמתים ישתחו לאב תני נא לי לשחות: ²⁹ כי תלמידיו הלו הערים ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חפי האב: ³⁰ ותאמר אליו האשה השמרונית ³¹ האלים רוח הוא והמשתחווים לו צריים לכנסות אצלך: ³² ותאמר אליו האשה השמרונית כי לא יתרבו היהודים ידעת כי יבא המשיח הנקרא כרישוס הוא ואנכי אשא שמרונית כי לא תטרבו היהודים ידעת כי יבא המשיח הנקרא כרישוס הוא עם השמרונים: ³³ ויען ישוע ויאמר אליה לו בכאו ניד לנו את כל: ³⁴ ויאמר אליה ישוע אני ידעת את מחת האלים וממי הוא האמר אליך תני והוא המדבר אליך: ³⁵ ויהי הוא מדבר ככה נא לי לשחות כי עתה שאלת ממוני ונתן לך מים ותלמידיו באו ויתמכו על דבריו עם אשא אך לא חיים: ³⁶ ותאמר ابو והבאר עמוקה ואני לך אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: כליל לשאב בו והבאר עמוקה ומאי לך אפוא ³⁷ ותעזוב האשא את כרה ותלך העירה ותאמר מים חיים: ³⁸ הדאה גדוול מיעקב אבינו אשר אל האנשים: ³⁹ באו וראו איש אשר הניד לי כל נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובנו אשר עשתי כי זה הוא המשיח: ⁴⁰ ויצאו מן ובעירו: ⁴¹ ויען ישוע ויאמר אליה כל השטה העיר ויבאו אליו: ⁴² טרם יבוא ותלמידיו בקשו מן הימים האלה ישבו ויצמא: ⁴³ ואשר ישטה ממוני לאמר אצל נא אדרני: ⁴⁴ ויאמר אליהם מן הימים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: ⁴⁵ הימים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים ויאמרו התלמידים איש אל רעדתו כי הביא לו נבעים לחוי העולםים: ⁴⁶ aiōnios g165, aiōnios g166) איש לאכל: ⁴⁷ ויאמר אליהם ישוע מאכלוי הוא והאמר אליו האשא אדרני תננה לי הימים ההם לעשות רצון לבוא הנה אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקצר למן לא אצמא עוד ולא אספיק לבוא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות לשאב: ⁴⁸ ויאמר אליה ישוע וכי וקראי לאישך בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות ושובי הרים: ⁴⁹ ותען האשא ותאמר אין לי איש כי כבר הלבינו لكצר: ⁵⁰ והקוצר יקח שכרכו ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש: ⁵¹ ויאסף תבואה לחוי עולמים למען ישמו יהדו כי בעלים חמזה היו לך ואשר לך עתה איןנו גם הורע нам הקוצר: ⁵² כי בזאת אמרת

המשל כי זה זרע ואחר יקצר: ³⁸ **אנכי שלחתי 5** אחר הדברים האלה היה חנוך יהודים ויעל אחכם לקצץ את אשר לא عملתם בו ואחרים ישוע ירושלים: ² ובירושלים ברכיה קרובה עמלו ואתם נכנסתם בעמלם: ³⁹ ויאמינו בו לשער הארץ ושם בלשון עברית בית חסדא שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה ולה חמישה אלמים: ³ שמה שכבו חולמים ועוריהם אשר העידה לאמר הוא הניד לי את כל אשר ופסחים יבשי כה לרב ומה מיחלים לתנועת עשתי: ⁴⁰ ויהי כאשר באו אליו השמרנים המים: ⁴ כי מלאך ירד במוועדו אל הברכה וישאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומם: ⁴¹ וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה ועד רבים מהמה האמינו בו בעבר דברו: ⁴² אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלת ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבר מארך אשר דבקה בו: ⁵ ואיש היה שם אשר חלה חליו נאמין כי באזינו שמענו ונדע כי אמם זה הוא זה שלשים ושמנה שנה: ⁶ וירא אותו ישוע שכב המשיחמושיע העולם: ⁴³ ויהי מקץ שני הימים וידע כי ארכו לוימי חליו ויאמר אליו התהפץ ויצא משם לлечת הגליל: ⁴⁴ כי הוא ישוע העיר להרפאה: ⁷ וויען החולה אדני אין אישathy אשר כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבר: ⁴⁵ ויהי הוא ישליךני בהרעה המים אל הברכה ובטרם בא ארץ הגליל ויאספו אנשי הגליל כי רוא אבא ירד אחר לפני: ⁸ ויאמר אליו ישוע קום את כל אשר עשה בירושלים ביום התהן כי גם שא את משכבר וחתך: ⁹ וכרכגע שב האיש הם עלו לחג את התהן: ⁴⁶ ויבא ישוע עוד הפעם לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא אל קנה אשר בנليل מקום שמו המים ליין ואיש יום שבת היה: ¹⁰ ויאמרו היהודים אל האיש היה מעבר המלך ובנו חלה בכפר נחום: ⁴⁷ הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבר: ויהי כשמו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל ¹¹ וויען אתם לאמר האיש אשר החלימי ניווילך אליו וישאל מאתו לרדה ולרפאה את בנו אליו שא את משכבר וחתך: ¹² ווישאלו כי קרב למות: ⁴⁸ ויאמר אליו ישוע אם לא מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבר תראו אותן ומופתים לא תאמינו: ⁴⁹ ויאמר אליו וחתך: ¹³ והנרפא לא ידע מי הוא כי סר האיש אשר מעבר המלך אדני רדה נא בטרם ישוע וילך בהיות המונון רב במקום ההוא: ¹⁴ ימות בני: ⁵⁰ ויאמר אליו ישוע לך לך בנק ויהי אחרי כן וימצאחו ישוע בבית המקדש חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא וילך: ¹⁵ ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו פן תאננה אליך רעה נдолלה מזאת: ¹⁶ וילך אותו כי חיו בנו: ⁵² וירדרש מאותם את השעה אשר האיש ייגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית ¹⁶ ועל כן רדף היהודים את ישוע ויבקשו עובתו הקדחת: ⁵³ וירד עביו כי הותה השעה המיתו על כי עשה כוותא בשבת: ¹⁷ וויען אתם אשר דבר לו ישוע בנק חי ויאמן הוא וכל ביתו: ישוע אבי פעל עד עתה ונום אני פועל: ¹⁸ זה הוא אותן אשר עשה ישוע בבא או יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים מיהודה לארץ הגליל:

הוא אביו וידמה לאלהים: ¹⁹ וויען ישוע ויאמר לי עדות גדרולה מעדות יוחנן כי המעשיהם אשר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן נתן לי אבי להשלימים המעשיהם האלה אשר לעשיות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אני עשה מעדים עלי כי האב שלחני: ³⁷ וזה האב אביו עשה כי את אשר עשה הוא נם הבן עשה אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא כמו: ²⁰ כי האב אהב את הבן ומראה אותו כל שמעתם מועלם ותמונהו לא ראותם: ³⁸ ודברו אשר יעשה ועוד מעשים גדרולים מלאה יראחו איננו שכן בקרובכם כי איןכם מאמינים לשולחו: ³⁹ דרשו בכתובים אשר תחשבו שיש לכם למען תתמהה: ²¹ כי כאשר האב יעיר ויהיה את המותים כן נם הבן יהיה את אשר יחפץ: ²² כי חי עולמים בהם ומה המעדים עלי: ^(aiōnios αἰώνιος) האב לא יידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן ⁴⁰ ^{g166} ואתם איןכם אבאים לבוא אליו להיות למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את لكم חיים: ⁴¹ לא אקח כבוד מבני אדם: ⁴² אכן האב: ²³ מי אשר לא יכבד את הבן נם את האב ידעתם כי אין אהבת אליהם בקרובכם: ⁴³ אשר שלחו איננו מכביד: ²⁴ אמן אמן אני אמר אני הנה באתי בשם אבי ולא קיבלתם אותו ואם لكم השמע דברי ומאמין לשלהי יש לו חי ⁴⁴ איך תוכלו לא אחר בשם עצמו אותו תקבלו: להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעהו ואתם עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: ^(aiōnios g166) ²⁵ אמן אמן אני אמר לכם כי טובא הכבוד אשר מארת האלים היהוד לא תבקשו: שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן ⁴⁵ אל תהשבו כי אני אטע עליכם לפני אבי האלים והشمעים יהיה יתינו: ²⁶ כי כאשר לאב משה הוא הטען עליכם אשר לו תיחלו: ⁴⁶ כי לו יש חיים בעצמו כן נתן נם לבן להיות לו חיים האמנים למשה גם לוי תאמינו כי הוא כתוב עלי: בעצמו: ²⁷ ואך שטן נתן לו לעשות משפט כי ⁴⁷ ^{g166} ואם לכתביו איןכם מאמינים איך לדברי בן אדם הוא: ²⁸ אל תתמהה על זאת כי הנה תאמינו:

6 ²⁹ ויהי אחורי.cn ויצא ישוע אל עבר ים הנילע אשר לשיבריה: ² וילכו אחורי המוני עם רב כי ראו אותו אשר עשה עם החולמים: ³ זועיל ישוע על החר וישב שם הוא ותלמידיו: ⁴ וימי הפסח תנ הוהודים קרבו לבוא: ⁵ ווישא ישוע את עינויו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל: ⁶ וואך למען נסות אותו דבר ואות כי הוא ידע את אשר יעשה: ⁷ וויען אותו שלחתם אל יהונתן והוא העיד על האמת: ³⁴ ואני לך עדות מארם אך אמרתי זאת לקחת לו איש איש מעט: ⁸ ויאמר אליו אחד מותלמידיו אנדרי אחיו שמעון פטרוס: ⁹ ישפה ואותם רציתם לשוש כשעה לאורו: ³⁶ ואני ישעה באasher כל שכן קבר את קולו ישמעון:

נער אשר לו חמש ככורות לחם שערים ושני כפר נחום לבקש את ישוע:²⁵ ובאשר מצאו דנים אך אלה מה המה לעם רב כזה:¹⁰ ויאמר אותו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באית ישוע צו את העם לשבת ארצחה וירק דשא לרבות הלם:²⁶ ויען אותם ישוע ויאמר אמן אכן אני היה במקומו ההוא וישבו לאرض כחמתה אלף אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשו כי איש במספר:²⁷ ויקח ישוע את ככורות הלם כי אם על אשר אכלתם מן הלחם והשבעו: ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים אל העמלו במאכל אשר יאבך כי אם במאכל וככה נסמן הדנים כאות נפשם:²⁸ ויהי כאשר הקים לחיזי עולמים אשר בן האדם יתנוו לכם שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתווי ללחם כי בו חתום חותמו אבי האלים:²⁹ הנוטרים למען לא יאבך מאומה:³⁰ ויאספו ויאמרו אליו מה נעשה לפועל פעולות האלים:³¹ וימלאו שנים עשר סלים בפתחי חמש ככורות ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעולת האלים כי ללחם השעריים הנוטרים לאכליהם:³² ויהי החמי בו זה אשר הוא שלחו:³³ ויאמרו אליו מה כראות האנשים את האות הזה אשר עשה ישוע אפוא אותן אשר תעשה למען נוראה ונאמין בכך ויאמרו הנה זה הוא באמת הנבואה הבא לעולם: מה הפעלה:³⁴ אבותינו אכלו את המן בדבר וידיע ישוע כי יבוא ויתפשחו להמליך אותן כאשר כתוב להם מן השמים נתן לנו לאכל:³⁵ וימלט עוד הפעם אל החר הוא לבדו:³⁶ ויהי ויאמר אליהם ישוע אמן אכן אמר לכם לא בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום:³⁷ ויכס נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי:³⁸ כי אתם החשך וישוע לא בא אליהם:³⁹ ויסער הים لكم אליהם הוא היורד מן השמים נתן חיים כי רוח נורולה נשบท:⁴⁰ והם חתרו במשותיהם לעולם:⁴¹ ויאמר אליו אדני תננה לנו תמיד את כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את הלחם הזה:⁴² ויאמר להם ישוע אני הוא ללחם ישוע מטהלך על הים הלויך וקרב אל האניה החיה כל הבא אליו לא ירעב ואשר יאמין כי ויראו:⁴³ ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו: לא יצמא עוד:⁴⁴ ואני הנה אמרתי לכם כי נס ויויאללו לקחת אותו אל האניה ורגע הנגעה חיותםatri ולא האמינו:⁴⁵ כל אשר יתנוו לי האניה לארץ אשר הם הילכים שמה:⁴⁶ ויהי אבי יבוא אליו והבא אליו לא אהדרנו החוצה: ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים⁴⁷ כי ירדתו מן השמים לא לעשותות רצוני כי אם כי לא הייתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדתו מן השמים לא לארבך לי כי אם אקיםנו ביום אל האניה אך תלמידיו לברם נסעו מזה:⁴⁸ الآخرון:⁴⁹ וזה רצון שליחי אשר שלחני כי ואניות אחרות באו מטבירים קרוב למקומות את הבן ומאמין בו יהיה לו חי עולמים ואני אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון:⁵⁰ אקיםנו ביום האחרון:⁵¹ וילנו עליו ויהי כראות המון העם כי ישוע איןנו שם אף היהודים על אמרו אני הוא הלחם הירד מן לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל השמים:⁵² ויאמרו הללו זה הוא ישוע בן יוסף

אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר תלמידיו מלינים על זה ויאמר אליהם הזאת
מן השמים באתי: 43 ויעין ישוע ויאמר אליהם לכם למכשול: 62 מה אפוא אם תראו את בן
אל תלינו איש אל רעהו: 44 לא יוכל איש לבוא האדם עלה אל אשר היה שם לפנים: 63 הרוח
אל בלבתי אם ימשכו אבוי אשר שלחני ואני הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים
אקיינו ביום האחרון: 45 הלא כתוב בנבאים אשר אני דברתיכם אליו רוח המה וחיות המה:
וכל בnick למודי יהוה לבן כל אשר שמע מני 64 אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע
האב ולמד יבא אליו: 46 לא כאלו ראה איש את מראש מי הם אשר אינם מאמינים וממי המוסר
האב בלבתי הבא מעת האלים הוא ראה את אותו: 65 ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל
האלים: 47 אכן אני אמר לכם המאמין כי איש לבוא אליו בלבתי אם נתן לו מעת אבי: 66
לו חמי עלולים: 48 אכן הוא לחם מן העת הזאת הרבה רבים מתלמידיו נסנו אחריו ולא
חחיים: 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר יספו להתהלך אותו: 67 ויאמר ישוע אל שני
וייתמו: 50 זה הוא הל�ם הירד מן השמים למען העשර הייש את נפשכם נם אתם לسور ממניהם:
יאכל איש ממנה ולא ימות: 51 אכן הלחם הזה 68 ויעין אותו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך
הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה דברי חייו עלולים ערך: (alōnios g166) 69 ואנחנו
יהיה לעולם והלום אשר אטנו הוא בשרי אשר האמנו ונדע כי אתה המשיח בן אל חי: 70 ויען
אני נתן بعد חי הרים: 52 (alōnios g165) ויתוכחו אתם ישוע הלא בחורתו אני בכם שנים העשר
היהודים איש עם רעהו לאמר איך יכול זה ואחד מכם שמן הוא: 71 זאת אמר על יהודה בן
לוטה לנו את בשרו לאכל: 53 ויאמר אליהם שמעון איש קדרות כי עתיד היה למסרו והוא
ישוע אכן אמר אני אמר לכם אם לא תאכלו את האכלו את אחד משניהם העשר:

בשֶׁר בַּנְּאָדָם וְשִׁתְיוֹת אֲתָּה דָמָו אֵין לְכֶם חִיּוֹת
בְּקָרְבָּם :⁵⁴ הַאֲכָל אֶת בָּשָׂרְיוֹ וְהַשְׁתָּה אֶת דָמָיו
ישׁ לְחַיִּים עַל מִים וְאַנְיָן אִקְיָנוּ בַּיּוֹם הַאַחֲרוֹן :

בְּיִהְוֹדָה עַל אֲשֶׁר בְּקָשׁו הַיְהוּדִים לְהַרְגוֹ :²

וַיַּקְרַב חָנָן הַיְהוּדִים הוּא חָנָן הַסּוֹכּוֹת :³ וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹיו אֲחָיו קָוָם וְלֹךְ מֹזֵה אֶרְצָה יְהוּדָה לְמַעַן
ירְאוּ נִמְתָּחָדִיךְ אֶת הַמְעַשִּׂים אֲשֶׁר אַתָּה עֲשָׂה :

כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אִישׁ דָבָר בְּסִתְרֵךְ וְהַוָּא חֲפֵץ
לְהַתְּפִרְסֵם לְכָן אָמֵן אַתָּה עֲשָׂה כָּאֵלָה הַגְּלָה
אֶל הָעוֹלָם :⁵ כִּי אֲחָיו נִמְתָּחָדִיךְ לֹא אִמְנָיו בָוּ :

וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם יִשְׁעוּ עַתִּי לֹא בָּאֵה עַד עַתָּה
וְעַתָּכֶם תִּמְיד נְכוֹנָה :⁷ לֹא יוּכְלַת הָעוֹלָם לְשֻׁנָּוָא
אַתֶּם וְאַתִּי יִשְׁנָא בָּאֲשֶׁר אַנְיָן מַעַד עַלְיוֹ כִּי

רעים מעלייו: 8 עלו אתם לתוכה אני וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידרעתם מאי לא עלה אל הכהן הזה כי עתוי לא מלאה עד אני ומפני שלא באתי אכין יש אמרתי אשר שלחני עתה: 9 כואת דבר וישב בnelly: 10 ויהי כאשר ואתו לא ידעתם: 29 ואני ידעתו כי מאותו אני עלו אליו לרngle ויעל נם הוא לא בnelly כי אם והוא שלחני: 30 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח כמסתור: 29 והיהודים בקשׁו בחג ויאמרו בו יד כי לא בא עתו: 31 ורבים מן העם האמינוquia היה הוא: 12 ותהי תולנה רבה על ארdotoi בtower בו ויאמרו אם יבא המשיח הנום יעשה אותן העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי רבות מאשר זהה: 32 והפרושים שמעו את מהעה הוא את העם: 13 אך אין איש מדבר העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים עליו בnelly מפני וראת היהודים: 14 ויהי בחזי וראשי הכהנים משרתיהם לתפשו: 33 ויאמר ימי הכהן עלה ישוע אל המקדש וילמד: 15 אליו יושע אך למצער עודני עמכם והלכתי ויתמהו היהודים ויאמרו אכן ידע זה ספר והוא אל אשר שלחני: 34 תשחרני ולא תמצאני לא למד: 16 וייען אתם ישוע ויאמר לך לא ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו שלוי הוא כי אם לאשר שלחני: 17 האיש התפץ היהודים איש רעהו أنها לך זה ואנתנו לא לעשותו רצונו ידע לך כי אם מאת אלהים הוא מצאחו הכי לך אל הנפוצים בין היהודים וילמד ואם מנפשי אדרבר: 18 המדבר מנפשי כבוד אנשי יונן: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרני עצמו יבקש אבל המבוקש כבוד שלחו נאמן ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו הוא ואין עולתה בו: 19 הלא משה נתן לכם לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הנadol עמד את התורה ואין איש מכם עשה התורה מודע ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אליו תבקשו להרני: 20 וייען העם ויאמר שד בקרבך וישתח: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו מי מבקש להרנך: 21 וייען ישוע ויאמר להם ונחרו נהרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח פעלה אחת פעלתי וככלכם עלייה תתמהו: 22 אשר יקחחו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש משה נתן לכם המילה אך לא ממשה היא כי עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפער: 40 ורבים אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר: מהמן העם כשמעם את הדבר הזה אמרו 23 ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא אכין זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו וזה הוא תופר תורה משה מה תקצפו עלי כי רפatoi המשיח ואחרים אמרו המן הנגיד יבא המשיח: איש כלו בשבת: 24 אל תשפטו לمراء עין כי 42 הלא הכתוב אמר כי מודע דוד ומכפר אם משפט צדק שפטו: 25 ויאמרו אנשים מישבי בית להם מקום דוד יצא המשיח: 43 ותהי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשׁו להמיתו: 26 מחלוקת בתוך העם על ארdotoi: 44 ומתקצתם והנה הוא דבר בnelly ולא יגערו בו האף אמנים רצוי לתפשו ואיש לא שלח בו יד: 45 וישבו ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: 27 אך המשרתים אל הכהנים הנדולים והפרושים את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא והמה אמרו אליהם מודע לא הבאתם אותו: 46 ידע איש אי מזה הוא: 28 או קרא ישוע במקדש וייענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש זהה:

47 ויאמרו אליהם הפרושים ה כי נדרתם נם מעד אתה עדותך איננה נאמנה: 14 ויען ישוע אתם: 48 הנם האמינו בו איש מן השרים או מן ויאמר אליהם אף אם אעד על נפשי עדות הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אין ידעים נאמנה עין כי ידעתי מאין באתי ואני הילך את התורה אරורים מה: 50 ויאמר אליהם ואתם לא ידעתם מאין באתי ואני אלה אלך: 15 אתם נגידימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד לפני הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם מהם: 51 התשפט תורתנו איש בטרם תחקrho אנסי אשפט משפטו אמרת כי לא לבדני כי לדעת את אשר עשה: 52 ויענו ויאמרו אליו הנם אם אני והאב אשר שלחני: 17 וגם בתורתכם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קםنبيא כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא: 18 אני מן הגליל: 53 וילכו איש איש לביתו:

19 ויאמרו אליו איו אביך וייען ישוע נם אתי נם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם: 20 לדברים האלה דבר בבית האוצר בלבמו במקדש ולא תפש איש כי לא בא עתו: 21 ו يوسف ישוע ויאמר אליהם אני חלק מזה ותבקשו ובחתאתכם תמותו אל אשר אני הילך שמה אתם לא תוכלו לביא: 22 ויאמרו היהודים ההמת ימיהת נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לביא: 23 ויאמר אליהם אתם הנכם מן התהותנים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני איני מן העולם הזה: 24 لكن אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שם מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר ולשפט עלייכם אכן שלחי אמן הוא ואשר שמעתי ממנו אותו אני מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת תנשו את בן האדם וידעתם כי אני הו וא כי איני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה הדבר: 29 ואשר שלח אותי הוא עמדי האב לא עזبني לבדר כי את הטוב בעניינו אני עשה

8 ישוע הילך אל הר הזיתים: 2 ויהי בברך ויבא עוד אל המקדש וכל העם בא אליו וישב וילמדם: 3 ויביאו הסופרים והפרושיםasha לפניו אשר נתפשה בשטחה ויעמידו בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשז הזאת נתפשה נשטמתה בנופה: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר: 6 ואך לנשות אלו דברו זאת למצא עליו שטנה ויקף ישוע למטה ויתו באכבעו על הקרקע: 7 ויהי כאשר הוסיפו לשאל את וישא את עניינו ויאמר אליהם מי בכם זך בליך פשע הוא ראשונה ידה בה אבן: 8 ויקף שנית למטה ויתו על הקרקע: 9 ויהי כשמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחرونים וויתר ישוע לבדו והאשה נצבה בתוך: 10 וישא ישוע את עניינו וירא כי אין איש כלתי האשז לבדה ויאמר אליה האשז איפה שטנק ה כי הרשיע איש: 11 והאמיר לא אדרני ויאמר לכן נם אני לאראשיך לכி לדרך ואל תחטא עוד: 12 יוסף ישוע וידבר אליהם לאמר אנו אור העולם כל הילך אחריו לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: 13 ויאמרו הפרושים על נשפק

תמיד: 30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת האלים:
31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם 48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו
תעמדו בדברי באמות תלמידי אתם: 32 וידעתם אשר דברנו כי שמרוני אתה ושדך: 49 ויען
את האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 ישוע שד אין כי רק את אבי אני מכבר ואתם
ויענו אותו זרע אברהם נחנו ומעולם לא הינו תבוני: 50 אכן לא אבקש את כבודך יש אחד
לאיש לעבדים איך תאמר בני חורין תהיו: אשר יבקש וישפט: 51 אכן אמן אני אמר לכם
44 ויען אתם ישוע אמן אני אמר לכם כל אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח:
עשה חטא عبد החטא הוא: 35 והعبد לא ישכן (165 g אט) 36 لكن שד בר הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת
בבית לעולם הבן ישכן לעולם: (165 g אט) 36 לבן אמרו אליו היהודים עתה ידענו כי
אם הבן יעשה אתכם בני חורין חופשיים באמות אם ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח:
תהי: 37 ידעת כי זרע אברהם אתם אבל אתם (165 g אט) 53 אתה גדוֹל מאברהם אבינו אשר
מקשים להמיתני כי דברי לא יcin בתוככם: מות נם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך: 54
38 אני מדבר את אשר ראייתי אצל אבי ואותם ויען ישוע אם אני מכבר את נשפי כבודך מאיין
עשיהם את אשר ראייתם אצל אביכם: 39 ויענו אבי הוא המכבר את יראי ואני ידעתו ואם
ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם אלהים: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו ואם
ישוע אלו היו היותם בני אברהם כמעשי אברהם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב מקום אבל
עשיהם: 40 ועתה אתם מקשים להמיתני איש ידעתו ואת דברו שמרי: 56 אברהם אביכם
דבר אליהם האמת אשר שמעו מעם האלים שיש לראות את יומי וירא וישראל: 57 ויאמרו
אברהם לא עשה כזאת: 41 את מעשי אביכם אליו היהודים הנה איןך בן חמשים שנה ואת
אתם עושים ויאמרו אליו לא ילדי גנונים אנחנו אברהם רואת: 58 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן
יש לנו אב אחד הוא האלים: 42 ויאמר אליהם אני אמר לכם בתרם היהות אברהם אני הוא: 59
ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם או ירימו אבנים לרום אותו וישוע התעלם ויצא
את כי אני יצאת ובאתי מאת האלים הן מן המקדש ויעבר בתוכם עברו וחלוף:

לא מני באתי אך הוא שלחני: 43 מדוע לא 9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום
הולדתו: 2 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבבי מי
אתם מן אביכם השטן ולעשות את התאות אביכם
חפצחים הוא רוצח נפש היה בראש ובאמת
לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו
ידבר כי כוב הוא אבי הכבוב: 45 ואני יען דברי
האמת לא תאמינו לי: 46 מי בכם על עון יוכחני
ואם אמת דברתי מדורע לא תאמינו לי: 47 אשר
בדבורי זאת וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק
מאת האלים הוא ישמע את דברי האלים על

וימרחה את הטיט על עני העור : 7 ויאמר אליו היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו לך ורחץ בברכת השלח פרשו שלוח וילך ידענו כי האיש הזה חטא הוא : 25 ויען ויאמר וירחץ ויבא עיניו ראות : 8 ויאמרו שכנו ואשר אם האיש חטא הוא איני ידע אתה ידעת כי ראו אותו לפנים כי עור הוא הלא זה הוא הישב עור חייתי ועתה חני ראה : 26 ויאמרו אליו ומשאל : 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך עוד מה עשה לך איך פחק ענייך : 27 ויען דומה לו והוא אמר אני הוא : 10 ויאמרו אליו אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם במה אפו נפקחו ענייך : 11 ויען ויאמר איש אשר לשמע שנית התאבו נם אתם להיות תלמידיו : נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרחה על עני ויאמר 28 ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו אליו לך ורחץ בברכת השלח ואליך וארכץ תלמידיו של משה : 29 אנחנו יודעים כי אל ותארנה עניי : 12 ויאמרו אליו איו ויאמר לא משה דבר האלהים ואתה זה לא ידענו מאיין הוא : ידעת כי 13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפניו 30 ויען החיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא אל הפרושים : 14 והיו יומם אשר עשה בו ישוע את ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פחק את הטיט ויפחק את עניו שבת היה : 15 וויסיפו עני : 31 והנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע לשלאל אותם נס הפרושים איך נפקחו עניינו ויאמר אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אותו אליהם טיט שם על עני וארחץ והני ראה : 16 ישמע 32 מעולם לא נשמע כי פחק איש עני ויאמרו מភצת הפרושים וזה האיש לא מאלהים עור מרחם : 17 לולא היה זה מאות הוא כי לא ישר את השבת ואחרים אמרו אליהם לא היה יכול לעשות מאומה : 34 ויענו איך יכול איש חטא לעשות אותן כאלה ויידי ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדת כלך ואתה ריב ביניהם : 17 וויסיפו ויאמר אל העור מה תלמדנו ויהדפו החוצה : 35 וישמע ישוע כי אמר אתה עליו אשר פחק ענייך ויאמר נביא הדפה החוצה ובפנשו ויאמר אליו התאמין הוא : 18 וללא האמין היהודים עליו כי עור היה בן האדם : 36 ויען ויאמר מי הוא זה אדרני וארו עניינו עד אשר קראו אל יולדוי הנרפה : למען אאמין בו : 37 ויאמר אליו ישוע הן רأית 19 וישאלו אותם לאמר הזה הוא בנכם אשר אתה והמודבר אליו הנה זה הוא : 38 ויאמר אני אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה : 20 מאמין אדרני וישתחוו לו : 39 ויאמר ישוע אני לדין ויענו אתם יולדוי ויאמרו ידענו כי זה הוא בnnenו באתי לעולם הזה למען ירא העורים והראים וכי נולד עור : 21 אבל איך הוא ראה עתה או יכו בעודון : 40 ואשר היו עמו מן הזרים מיו פחק את עניינו אנחנו לא ידענו הלא בגין דעת שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים : 41 הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו : 22 ויאמר אליהם אם עוריהם היו חיים לא היה בכםقوات דברו יולדוי מיראתם את היהודים כי חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאיכם היהודים כבר נעצו לנדרות את כל אשר יודה תעמד :

כי הוא המשיח : 23 על כן אמרו יולדוי בגין דעת
הוא שאל את פיהו : 24 ויקראו שנית לאיש אשר

יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה ויאמרו רבים מהם שד בו ומשגע הוא למה בדרך אחר גנב ופרץ הוא: ²⁰ ואשר יבוא דרך תשמעו אליו: ²¹ ואחרים אמרו לא כאליה ידבר השער רעה הצאן: ²² לו יפתח שמר חספ איש אהו שד היוכל שד לפקח עני עורים: והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא וייה חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: ²³ וויצוים: ²⁴ ואחרי הוציאו את צאנו הוא עבר ויתהלך ישוע במקדרש באולם של שלמה: ²⁵ לפניהן והצאן הלבות אחריו כי ידעו את קלו: ויסבו אותו היהודים ויאמרו אליו עד أنها תבלה ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את נפשנו את המשיח אתה הנידה לנו ברור: ²⁶ את קול הזרים לא ידעו: ²⁷ המשל הזה דבר ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם ישוע באזוניהם והמה לא ידעו מה זה את אשר בימעשיהם אשר אני עשה בשם אבי הם יעדו אמר אליהם: ²⁸ וווסף ישוע וידבר אליהם Amen עלי: ²⁹ אבל אתם לא האמינו יען לא מצאנו אשר בא לפני גנבים המה ופרצים והצאן לא קולי ואני ידעתי ואחרי תלבנה: ³⁰ ואני אתן שמעו לקולם: ³¹ ואני הדרת איש כי יבוא כי להן חי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא ישוע ובצאתו ובבאו ימצא מרעה: ³² הנגב לא יחתף אתה מידי: ³³ aiōnios g166 (aiōn g165, aiōnios g166) ³⁴ האב יבוא כי אם لنגנו ולהרגן ולאבד ואני באתי אשר נתנן לי נдол הוא על כל ואיש לא יחתף לבבור הביא להם חיים ומלא ספקם: ³⁵ אתה מיד האב: ³⁶ אני ואבי אחד אנחנו: ³⁷ או אני הרא הרעה הטוב יותר יתן את ירידיהם כפעם אבנים לסקל: ³⁸ נפשו بعد צאנו: ³⁹ ווהשכיר אשר לא רעה הוא ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראייתי והצאן לא לו הינה בראותיו כי בא הזאב יעב אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשימים ההם את הצאן ונס והזאב יחתף ויפץ את הצאן: ⁴⁰ תסקלני: ⁴¹ ויענו היהודים אותו לאמר על מעשה השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא יdagן לצאן: ⁴² טוב לא נסקל אך כי אם על נרדף את אלהים אני הרעה הטוב וידעתה את אשר לי ונודעת ועל כי אדם אתה ותעשה את עצמן לאללים: לאשר לי: ⁴³ כאשר האב ידענו ואני ידעתי ⁴⁴ וצאן אמרתי אלהים אתם: ⁴⁵ הן קרא שם אלהים את האב ואת נפשי אתן بعد הצאן: ⁴⁶ וצאן אמרתי אלהים אתם: ⁴⁷ לנו אהב האב כתוב בתורתכם אני אחירות יש לי אשר איןן מן המכלה הזאת ועלי לאלה אשר היה דבר האלים והכחוב לנו גם אתן ותשמענה קולי והיה עדך אחד לא יופר: ⁴⁸ ואיך תאמרו על אשר קדרו האב רעה אחד: ⁴⁹ על כן אהב אבי כי את נפשי ושלהו לעולם מנדף אתה עין אמרתי בן אלהים אתן למען אשוב ואקחה: ⁵⁰ ואיש לא יקחנה אני: ⁵¹ אם לא עשה את מעשי אבי אל תאמין מהתי כי אם אני מעצמי אתנה יש בידי לחתת לי: ⁵² ואם עשית ולא תאמין לי האמינו נא אתה ובידי לשוב לךתה את המצווה הזאת למען תדע ותאמין כי כי האב ואני בו: ⁵³ לךתי מעם אבי: ⁵⁴ ותהי מחלקת גם בפעם ⁵⁵ אז ישובו ויבקשו להפכו וימלט מידם: ⁵⁶

וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר ¹⁹ ורבים מן היהודים באו ביה מרתא ומרים הטבילים שם יוחנן בתחלתו וישב שם: ²⁰ ויבאו לנחם אתה על אחיהן: ²¹ ויהי בשם קטע מברית מרתא כי אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אותה אבל ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבייה: ²² כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת היה: והאמר מרתא אל ישוע אלו היה פה כי או לא מות אחיה: ²³ וגם עתה ידעת כי כל אשר ²⁴ ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

11 ויהי איש חוללה לעזר שמו מבית הני. תשאל מאת אלילים יתן לך אליהם: ²⁵ ויאמר כפר מרמים ומרתא אהותה: ²⁶ היא מרמים אשר אליה ישוע קום אחיך: ²⁷ והתאמר אליו משחה את הארון בשמן המדר ותנגב את רגליו מרתא ידעת כי קום בתקומה ביום האחרון: בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה: ²⁸ ותשלחנה ואיהו אליו לא אמר אדני הנה זה אשר אהבת המאמין כי יחייה גם כי מותה: ²⁹ וכל החיה אשר ³⁰ יאמין כי לא ימות לעולם התאמני זאת: ³¹ ויהי חלה הוא: ³² וישמע ישוע ויאמר זאת המהילה ³³ אהיותו אליו לא אמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה זו: ³⁴ ותאמור אליו כן אדני האמנתי כי אתה איננה למות כי אם לכבוד האלים למען ייכב ³⁵ ותאמור אליו כן אדני האמנתי כי אתה בה בן האלים: ³⁶ וישוע אהבת מרתא ואת המשיח בן האלים הבא לעולם: ³⁷ ויהי אחר אהותה ואת לעזר: ³⁸ ויהי כשמו כי חלה דבירה ואת תלך ותקרא למרים אהותה בסתר ³⁹ לאמור הנה המורה פה וקרא לך: ⁴⁰ היא שמעה ויתמהמה וישב במקום אשר הוא שם: ⁴¹ מהחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה הארץ ותמהר لكم ותבא אליו: ⁴² וישוע טרם יבא יהודה: ⁴³ ויאמרו אליו תלמידיו רבינו עמד במקום אשר פנסחו בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שם: ⁴⁴ שם מרתא: ⁴⁵ וזה היהודים אשר בא אל ביתה ⁴⁶ ויען ישוע הלא שתיים עשרה שעות ליום איש כי לנחמה קראותם את מרמים כי כמה פתאום ותצא לך ביום לא יכול כי יראה אור העולם הזה: ⁴⁷ הלכו אחיריה באמרים כי הלה לה אל הקבר ⁴⁸ אבל ההלך בלילך יכשל כי האור אין כי ⁴⁹ לבכותה שמה: ⁵⁰ ותבא מרמים אל המקום אשר כזאת דבר ואחרי כן אמר אלהם לעזר יידינו ישוע עמד שם ותרא אותו ותפל לרגליו ותאמר ⁵¹ ישן הוא ואני הלק למען עירנו: ⁵² ויאמר לו אדני אליו היה פה כי או לא מות אחיה: ⁵³ תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: ⁵⁴ וישוע דבר ויהי כראות ישוע אתה בכיה ונם היהודים אשר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר: ⁵⁵ בא אתה בכום ותזעם רוחו ויהי מרעד: ⁵⁶ או גלה ישוע את אוזنم ויאמר אליום לעזר ויאמר איפה שמהם אתה ויאמרו אליו אדני בא מה: ⁵⁷ ומשמח אני בצלכם כי לא הייתי שם למען וראה: ⁵⁸ ויבך ישוע: ⁵⁹ ויאמרו היהודים הנה תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו: ⁶⁰ ויאמר הומא מה נדליה אהבתו אותו: ⁶¹ ומקצתם אמרו הפקח הנקרא דידומוס אל התלמידים חביריו נלכה עיני העור הלא יכול לעשות שום זה לא ימות: ⁶² גם אנחנו למען נמות עמו: ⁶³ ויבא ישוע וימצאהו יוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר וזה ארבעה ימים שכב בקבר: ⁶⁴ ובית הני והוא מערה ואבן על מבואה: ⁶⁵ ויאמר ישוע היה קרוב לירושלים בדרך חמיש עשרה ריס:

המת אדרני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: בבית המקדש נדברו לאמר מה תהשו ה כי לא
40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם יבוא אל החן: ⁵⁷ והכהנים הגדולים והפרושים
האמוני תחוי את כבוד האלים: ⁴¹ וישאו את גורו גורה אשר אם ידע איש את מקומו יודענו
האבן אשר המת הוושם שם וישוע נשא את עינו למן יתפשה:

למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: ⁴² ואני **12** וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית
ידעת כי בכל עת תעוני אולם בעבר העם היה הini מקום לעזר העיר אותו מעם המתים:
אשר סבבויות דברתו למן יאמינו כי אתה ² ויעשו לו שם משטה בערב ומחרא משרחת
שלחני: ⁴³ ויהי ככלהותם לדבר ויקרא בקהל ולעזר היה אחד מן המסבים אתו: ³ ותקח
נדול לעזר קום צא: ⁴⁴ ויצא המת וידיו ורגליו מרימים מפרקת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת
כרוכת בתכריין ופיו לוטים בסודר ויאמר משקלת ותמשח בה את רגלי ישוע ותנגב את
אליהם ישוע התירוא אותו וילך לדרכו: ⁴⁵ ורביהם רגליו בשערותיה והבאות ימלא ריח המפרקת:
מן היהודים אשר באו אל מרימים בראשותם את ⁴ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון
אשר עשה ישוע האמין בו: ⁴⁶ ומקצתם הילכו איש קריות העידן למסרו: ⁵ מדרוע לא נמקרה
אל הפרושים ויינידו להם את אשר עשה ישוע: המפרקת בשלש מאות דינר וננתן לעניים: ⁶
⁴⁷ או יקחילו הכהנים הגדולים והפרושים את והוא לא דבר את זאת מחמלו על העניים כי
הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הילוה אם נגב היה וכיס הכסף אותו וישא כל אשר
עשה אותן הרבהה: ⁴⁸ אם נניח לו לעשות כלם ישים בו: ⁷ ויאמר ישוע הנינה לה ליום קבוריتي
יאמין בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדרטנו צפנה זאת: ⁸ כי העניים תמידῆמה עמכם ואני
ונם את עמנו: ⁴⁹ ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן אני תמיד עמכם: ⁹ ווישמעו עם רב יהודה
נדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדעו כי שם הוא ויבאו לא בעבר ישוע בלבד כי אם
מאומה: ⁵⁰ אף לא תחבוננו כי טוב לנו מות איש לראות נם את לעזר אשר העירו מעם המתים:
אחד بعد הגוי מאבד העם כלו: ⁵¹ זו זאת לא ¹⁰ וראשי הכהנים החיעצו להרגו נם את לעזר:
דבר מלבו כי אם בהיותו כהן נדול בשנה ההיא ¹¹ כי בגולו בא שמה רבים מן היהודים
נכא כי ישוע מותה بعد העם: ⁵² ולא بعد העם ויאמין בוישוע: ¹² ויהי מחרחת כשמיון המון
לבד כי אם לקבץ נם את בני אליהם המפוזרים רב אשר בא להגן החן כי יבא ישוע ירושלים:
והיו לאחדים: ⁵³ ויעוצו יחדו להמיתו מהווים ¹³ ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראותו
ההוא והלאה: ⁵⁴ על כן לא התהלך ישוע עוד וירעeo לאמור הווע נא ברוך הבא בשם יהוה
בתוך היהודים בגולו כי אם סר שם לארץ מלך ישראל: ¹⁴ וימצא ישוע עיר אחד וירכב
הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם עליו כאשר כתוב: ¹⁵ אל תיראי בת ציון הנה
עם תלמידיו: ⁵⁵ ויקרבו ימי הפסח לייהודים מלך יבוא לך רכב על עיר בן אנתו: ¹⁶ וכל
עם רב עלו מן הארץ ירושליםה לפני הפסח זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי
למן יטהרו: ⁵⁶ ויבקשו את ישוע ובמעמדם אשר נתפאר ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי

זאת עשו לו: ¹⁷ ויעידו העם אשר היו אצלו (g165 חסא) ³⁵ ויאמר אליהם ישוע אך למצער בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אותו יהוה האור עמכם התחלכו בעוד לכם האור פן מעם המותם: ¹⁸ על זאת גם המון העם יצא ישופכם חישך והחלך בחשך לא ידע أنها הוא לקראותו על שמעם כי עשה אותן הוזה: ¹⁹ הlek: ³⁶ בעוד לכם האור האמיןו באור לمعן והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראותם תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע כי הויעל לא תועילו מאמונה הנה כל העולם וילך לו ויסתר מפנים: ³⁷ רבים אותן אשר נמשך אחריו: ²⁰ ובתוך העלים להשתנות בחן עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמיןו בו: ³⁸ היו אנשים יונים: ²¹ ויקרכו אל פילפוס איש בית מלאת דבר ישעיהו הנביה אשר אמר יהוה מי צידה אשר בארץ הנילו וישאלו ממנו לאמר האמין לשמעתנו וזרע יהוה על מי ננלהה: ³⁹ אדני לראות את ישוע חפצנו: ²² ויבא פילפוס על כן לא יכולו להאמין כי עוד אמר ישעיהו: ⁴⁰ יונד זאת אל אנדרי ואנדרי לפילפוס הנידר אל השע עיניהם והשמין לבכם פן יראו בעיניהם ישוע: ²³ ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה וללבכם יבין ושבו ורפאתי להם: ⁴¹ כואת דבר שיפאר בן האדם: ²⁴ אכן אנו אמר לכם כי ישעיהו בראותו את תפארתו ונבבא עליו: ⁴² אם לא יפל נגרר החטא אל תוך האדמה ומות אלם רבים אף מן השרים האמיןו בו אך במלל ישאר לבדו וכאשר מה יעשה פרי הרבה: ²⁵ הפרושים לא הודיעו למען אשר לא ינדו: ⁴³ כי האהבת את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלים: ⁴⁴ זהה יצירה לחוי נצח: ²⁶ החפץ ויקרא ישוע ויאמר המאמין כי לא כי הוא מאמין לשורתני ילק אחרי ובאשר אהיה שם יהוה נם כי אם בשלח אתיך: ⁴⁵ והראה אני את אשר משורתיך ואיש אשר ישרתני אותו יכבר אבי: ²⁷ שלחני הוא ראה: ⁴⁶ אני באתי לאור אל העולם עתה נבלה נפשי ומה אמר הושענינו אבי מון למען כל אשר יאמין כי לא ישב בחשך: ⁴⁷ השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: והשמע את דבריו ולא ישمرם אני לא אשפט אותו ²⁸ אבי פאר את שמק וחצא בת קול מן השמים כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע נם פארתי וגם אוסף לפאר: ²⁹ והעם העדים את העולם: ⁴⁸ ואיש אשר יבוני ולא יקח אמריו שמה כשם עם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו יש אחד אשר ידין את הדבר אשר דברתי הוא מלך דבר אתה: ³⁰ וייען ישוע ויאמר לא למעני ידין אותך ביום האחרון: ⁴⁹ כי אני לא מלבי היה הקול הזה כי אם למענים: ³¹ עתה משפט דברתי כי אם אבי השליח אני הוא צוני את בא על העולם הזה עתה ישליך שר העולם הזה אשר אמר ואת אשר אדרב: ⁵⁰ ואני יידעתי כי חוצה: ³² ואני בהשנאי מעל הארץ אמשך כלם מצותו חי עולם لكن כל אשר אדרב כאשר אליו: ³³ זו את דבר לרמו אי זה מות הוא עתיד אמר אליו אבי כי אין מדבר: (aiōnios g166)

13 ולפני חן הפסח כשירע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אבי כאשר ב תורה כי המשיח יكون לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להגشاomi בון האדם הלויה:

אהב את בחריו אשר בעולם כן אהם עד למן בבואה תאמינו כי אני הוא: 20 אמן אמן
הquiz: 2 ויהי אחריו החל הסודה והשטן נתן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלהחו
בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: אתו הוא מקבל והמקבל אליו הוא מקבל את
3 וידע יshaw כי נתן אביו את הכל בידו וכי שלחי: 21 ויהי ככלה ישוע לדבר הדברים
مالהיהם בא ואל אליהם ישוב: 4 ויקם מעל האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אני
השלחן ויפשט את בנדיו ויקח מטפחת וחינה: אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: 22 ויתראו
5 ואחר יצחק מים בכירור ויחל לרחש את רגeli תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי
תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חנור בה: 6 דבר: 23 ואחד מהתלמידיו מסב על חיק ישוע
ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני אשר ישוע אהבו: 24 וירמו לו שמעון פטרוס
האתה תרחץ את רגeli: 7 ויען ישוע ויאמר אליו לך לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: 25 ויפל
את אשר אני עשה איןך ידע כתה ואחריו כן על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא: 26 ויען
תריע: 8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ ישוע הנה זה והוא אשר אטבלarti לתחו לו
את רגeli ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש
חלה עמי: 9 ויאמר אליו שמעון פטרוס קריות: 27 ואחריו בלעו בא השטן אל קרכו
אדני לא בלבד את רגeli כי אם גם את ידי ואת ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה:
ראשי: 10 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לך 28 וממן המסבים לא יידע איש על מה דבר אלקיו
הרחש עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור כזאת: 29 כי יש אשר חשבו כי אמר אלקיו ישוע
הוא ואתם טהורם אך לא כלכם: וזה ידע מי קנה לנו צרכי החג או להת לאבונים יعن אשר
ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורם: 12 ויהי כיס הכסף תחת יד יהודה: 30 והוא בקחתו
אחריו אשר רחש את רגלים וילבש את בנדיו את פת הלחם מחר ליצאת החוצה והוא לילה:
ושוב להסביר ויאמר אליהם הידעת מה הדבר: 31 הוא יצא וישוע אמר עתה נחפкар בן האדם
אשר עשו לי לכם: 13 אתם קראים לי رب ואדון והאללים נתפער בו: 32 אם האלים נתפער
והיטבעם אשר דברתם כי אני הוא: 14 لكن אם בוגם האלים הוא יפארדו בעצמו ובמהרה
אני המורה והאדון רחצתי את רגליך נם אתם יפארדו: 33 בני עוד מעט מזער אליה עמכם
חיבם לרחש איש את רגeli אחוי: 15 כי מופת אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי
נתתי לכם למן העשו נם אתם כאשר עשית אל אשר אני הולך לא תוכל לבודא שמה כן
לכם: 16 אמן אמן אני אמר לכם כי העבד אינו אליכם אמר אני עתה: 34 מצוה חדשה אני נתן
נדול מאדני והשלוח איננו נдол משלחו: 17 אם לכם כי תאהבו איש את אחוי כאשר אהבתו
ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: 18 לא על אתכם כן נם אתם איש את אחוי תאהבו: 35
כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה
אך למן ומלא הכתוב אוכל לחמי הנדייל עלי בינויכם: 36 ויאמר אלקיו פטרוס אדני أنها תלך
עקב: 19 מעתה אני אמר לכם בטרם הייתהה ויען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל

עתה ללבת אחריו אך אחורי כן תלו' אחורי: ³⁷ אהבתם את מצותי תשמרו: ¹⁶ ואני אשאלת
ויאמר אליו פטרוס מודע לא אוכל עתה ללבת מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן
אחריך זה נפשך بعد נפשך אתון: ³⁸ ויען אותו אתם אתכם לנצח: ¹⁷ את רוח האמת אשר
ישוע הכה תנתן נפשך بعد נפשך אמן אני לא יכול העולם להשינו באשר לא יראתו ולא
אמר לך בטרם יקרא התרנגול הכהש כי שלש ידעתם אותו כי אתם שכן הוא אף
בעמים: ¹⁸ לא אזובכם יתומים אבואה יהיה בתוככם: ¹⁹ לא אזובכם יתומים אבואה
14 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובci אליכם: ¹⁹ עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות
האמינו: ² בבית אבי מעוננות רבות ואם לא אתי ואתם תראו כי חי אני ונם אתם חיה תהיו:
כן הוא כי עתה הנדתי לכם הנסי הילך להכין ²⁰ והיה ביום ההוא ידוע תדרעו כי אני באבי
מקום لكم: ³ והיה כי הילכתו והכינותי לכם ואתם בי ואני בכם: ²¹ מי אשר מצוטית אותו
מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אליו למען יינצון זה הוא אשר יאהبني ואהבי אהוב הוא
באשר אהיה שם תהיו נם אתם: ⁴ ואל אשר לאבי ואני אהבשו ואלי או תודע: ²² ויאמר אליו
אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: ⁵ יהודה לא יהודה איש קריות ארני מה הוא
ויאמר אליו תומא ארני לא ידענו أنها אתה הילך זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם: ²³
ואיככה נדע את הדרך: ⁶ ויאמר אליו ישוע וייען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהبني ישמר את
אנכי הנסי הדרך והאמת והחיים לא יבא איש דברי ואבי יאהב אותו ונבואה אליו ונשים אצל
אל האב כי אם על ידי: ⁷ לו ידעתם אותו נם מעוננתנו: ²⁴ ואשר לא יאהبني הוא לא ישמר
את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אותו וראיתם את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלוי הוא כי
אתו: ⁸ ויאמר אליו פילפוס אדני הראו נא את אם של אבי אשר שלחני: ²⁵ את אלה דברת
האב ודי לנו: ⁹ ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אליכם בעוד הוותי עמכם: ²⁶ והפרקליט תוח
אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדענו הראה הקדש אשר ישלחנו אבי בשם הילמדכם
אני ראה את האב ולמה זה תאמר הראו את את כל ויזכריכם את כל אשר הנדתי לכם: ²⁷
האב: ¹⁰ והאני מאמין כי אנכי באבי ואבי כי שלום אנית لكم את שלומי אתן לכם לא כאשר
הוא הדברים אשר אדרבר אליכם לא מנפשי יתן העילם אנכי נתן لكم אל יבהל לבבכם
אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את ואל יחת: ²⁸ הילא שמעתם כי אמרתי אליכם
המעשים: ¹¹ והאמין לי כי אנכי באבי ואבי כי אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבוני כי
הוא ואם לא אך בכלל המעשים האמינו לי: ¹² עתה תשמחו באמרי לכם כי הילך אני אל האב
אמן אני אמר לכם המאמין כי יעשה כי אבי נдол ממניו: ²⁹ ועתה הנה הנדתי זאת
נס הוא את המעשים אשר אנכי עשה ונדרות لكم בטרם היהת למען בכוונה האמינו: ³⁰ לא
مالה יעשה כי אני הולך אל אבי: ³¹ וככל אשר ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם
תשאלו בשם מי עשנו למען יכבד האב בבנו: ³² זהה וכי אין לו מאמינה: ³³ אך למען ידע העולם

14 כי תשאלו דבר בשם מי אני עשנו: ¹⁵ אם

כי את אבי אני אהב וכאשר צוינו אבי כן אני אחיו: ¹⁸ אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה: ¹⁹ אללו מן העולם היותם כי או אהב עשה קומו ונלכה מזה:

15 א נכי הנפן האמתית ואבי הוא הכרם: העולם את אשר לו וווען כי אינכם מן העולם כי ² כל שרגן בי אשר איננו עשה פרי יסירנו אם בחרתני אתכם מתקוד העילם לבן העולם ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פריו: ³ ישנא אתכם: ²⁰ זכרו את דברי אשר דברתני אתם כתע מטהרים בעבור דברי אשר דברתני אליכם העבר איננו נдол מאדרנו אם רדף אתי אליכם: ⁴ עמדו בי ואני בכם כאשר השידין נם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי נם את כל יעשה פרי מלאיו אם לא יעדר בנפן כון נם דברכם ישמרו: ²¹ אבל כל זאת יעשו לכם אתם אם לא תעמדו بي: ⁵ א נכי הוא הנפן ואתם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי: ²² LOLא השידין העמד بي ואני בו הוא יעשה פרי לרבעם באתי וברתני אליהם לא היה בהם חטא ועתה כי בלעדך לא תוכלון עושים מאומה: ⁶ איש לא יוכל להתנצל על חטאיהם: ²³ ההשנא אתי אשר לא יעדר בי השליך לשידין החוצה וייבש ישנא גם את אבי: ²⁴ LOLא עשיתו בתחום את וילקיטום וישליךם אל תוך האש והיה לבער: המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם וזהיא אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל חטא ועתה ראו ויישנו נם אתי גם את אבי: ²⁵ היפצכם תשאלו ויעשה לכם: ⁸ בזאת נכבד אבי אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חنم בעשותכם פרי לרבע והיותם לי לתלמידים: ⁹ שנאוני: ²⁶ ובבואה הפרקליט אשר אשלחנו לכם כאשר אהבנינו אבי אהבתו אתכם נם אני ואותם מאת אבי רוח האמת היוצאת מאת אבי הוא יעד עמדו באהבתו: ¹⁰ אם תשמרו את מצוותי תעמדו עלי: ²⁷ וنم אתם תיעדו כי מראש היהיט עמדוי:

באהבתו כאשר שמרתי נם אני את מצוות אבי **16** את אלה דברתני אליכם למען לא ועמדתי באהבתו: ¹¹ את אלה דברתני אליכם חכשלא: ² הנה ינדו אתכם ואף באה השעה בעבור תהיה שמחתו בכם ותמלא שמחתכם: ¹² אשר כל הרגן אתכם ידרמה להקריב עבודה הנה זאת מצוותי כי אהבון איש אחיו כאשר לאלהיים: ³ וcosaאת יעשו לכם יען גם את אבי אהבתיכם: ¹³ אין לאיש אהבה יתרה מתחו את ומם אתי לא ידעו: ⁴ אבל הגנדי لكم את אלה נפשו بعد יידידיו: ¹⁴ ואתם יידידי אתם אם תעשו למען אשר בכא השעה תוכרומים כי א נכי אמרתוי את אשר אני מצואה אתכם: ¹⁵ לא אקרו לכם אליכם וכאללה לא אמרתוי אליכם מראש כי עוד עבדים כי העבר איננו ידע את אשר יעשה הייתי עמכם: ¹⁶ ועתה הילך א נכי אל שלחי ולא אדרנו כי אם אמרתוי יידי לך אמרתוי כי כל אשר ישאלני איש מכם أنها תלך: ⁶ אך על דברי שמעתי מאת אבי הודיעתי אתכם: ¹⁶ לא אתם את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת: ⁷ אולם בחרhom כי אם א נכי בהחרתי בכם והפקרתי האמת אניד لكم כי לכתו אך טוב لكم כי אתם ללבכת ולעשות פרי ופריכים יקום והיה אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם כל אשר תשאלו מבני בשמי יתן لكم: ¹⁷ את אלך אשלחהו אליכם: ⁸ והיה בבאו יוכיח את אלה אני מצואה אתכם למען תהבון איש את

העלם על דבר החטא והצדקה והמשפט: ⁹ אמר לכם כי אני עתיר לאבי בעדכם: ²⁷ כי על החטא כי לא האמינו בו: ¹⁰ ועל הצדקה כי אבי נם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני אלך אל אבי ולא תוסיפו לדראות אתי: ¹¹ ועל והאמנתם כי מאת אליהם יצאתו: ²⁸ מאת האב המשפט כי נדונן שר העולם הזה: ¹² עוד רבות יצאתו ואבא לעולם אשובה עזוב את העולם לי להניד לכם אך לא תוכלון שתא עתה: ¹³ ואלך אל אבי: ²⁹ ויאמרו אלו תלמידיו הנה רוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל CUT ברור תמלול ולא תמשל משל: ³⁰ עתה האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידענו כי כל ידעת ולא ת策רך כי ישאלך ידבר והאתות יגיד לכם: ¹⁴ הוא יפארני כי איש בזאת נאמין כי מאת אליהם יצאת: ³¹ ויען משלו יקח ויניד לכם: ¹⁵ כל אשר לאבי לי אתם ישוע עתה האמינו: ³² הנה שעה באה הוא על כן אמרתי כי משלו יקח ויניד לכם: ¹⁶ ועתה זהה הגעה ונמצותם איש לבתו ואתי הן מעט ולא תראני ועוד מעט ותחווני כי אני תעבור לבדי ואני לבדי כי אבי עמדיו: ³³ את הילך אל אבי: ¹⁷ ומקצת תלמידיו נדברו איש אלה דברתו אליכם למען כי יהיה לכם שלום אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו הן מעט ולא בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבככם אני תראני ועוד מעט ותחווני ואמרו אני הילך אל נצחתי את העולם:

אבי: ¹⁸ ויאמרו מה וזה אשר אמר מעט לא ידענו **17** את אלה דבר ישוע וישא עינוי השמיימה מה דבר: ¹⁹ וידע ישוע כי עם לבכם לשאל אתו ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנד למן נם בנד יפארך: ² כאשר נתה לו השלטון על כלبشر למן יתן חייו עולמים לכל אשר נתה לו: ²⁰ אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותיללו והעולם ישמה honן אשר העצבו אכן עצבכם יהפוך לשון: ²¹ האשה בלהה עצב לה כי באה עתה ואחריו ילדה את הילד לא חזר עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם: ²² ונם אתם CUT תבעצבו אך אשוב אראה אתכם ושבלכם ואין לך שמחותכם מכם: ²³ ובימים ההוא לא חשהלוני דבר אמן אני אמר לכם כי כל אשר תשאלו מאת אבי בשם יתנו לכם: ²⁴ עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם: ²⁵ את אלה דברתי אליכם במושלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במושלים כי אם ברור אמלל لكم על אבי: ²⁶ ביום ההוא תשאלו בשם ואני

וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונחפהarthi שמק ואוסף להודיעם למען תהיה בם האהבה בהם : ¹¹ ואני איני עוד בעולם והם בעולם אשר אהבתני ואני אהיה בהם :

המה ואני בא לאליך אבי הקדרש נזר בשמק **18** ויהי ככלהות ישוע לדבר את הדברים את אשר נתחים לי למען יהיה אחד כמונו : ¹² האלה ויצא החוצה עם תלמידיו ממעבר לנחל בהיותי עמהם בעולם אני נזרתי אתכם בשמק קדרון שם נון ויבא בו הוא ותלמידיו : ¹³ וגם את אשר נתחים לי שומרתי ולא אבד מהם איש יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב : ¹⁴ גוער טמה ישוע עם תלמידיו : ¹⁵ ויקח יהודה ועתה הגני בא לאליך ואלה אני מדבר בעולם את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדולים למען תמלא להם שמחתי בקרבם : ¹⁶ אני נתתי והפרושים ויבא טמה בנרות ובבלפדים ובכלי שהם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן נשך : ¹⁷ וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא העולם מהה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני : ¹⁸ ואמר אליהם אמי תבקשו : ¹⁹ ויענו ואימרו ²⁰ ולא עתיר לך אשר תקחם מן העולם רק את ישוע הנצרי ואמר אליהם ישוע אני הוא שהצרים ממן הרע : ²¹ מן העולם איןמו כאשר וنم יהודה מוסרו עמד אצלם : ²² ויהי בדברם גם אנכי אני ממן העולמים : ²³ קדרש אתה באמתק ישוע אליום אני והוא ויסנו אחריו ויפלו ארצתה : דברך אמרת הוא : ²⁴ כאשר אתה שלחת אותי אל יוסף וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את העולם כן גם אני שלחתיך אתם אל העולם : ²⁵ ישוע הנצרי : ²⁶ ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני והתקדשתי בעדר למען יהיו נום הם מקדשים הוא לבן אםathy תבקשו הגינוי לאלה וילכו : ²⁷ באמתו : ²⁸ אולם לא לבר בעדר אלה אני מעתיר ²⁹ למלאת הדבר אשר אמר מלאה אשר נתה לך כי אם נם בעדר המאמינים כי על פי דברם : ³⁰ לא אבד לי אף אחד : ³¹ ולשםעון פטרוס ³² למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי כי חרב ווילפה ויך את בעדר הכהן הנדור ויקצע אתה ואני בר והוא גם המה בנו כאשר למען את אזנו הימנית ושם העבר מלכים : ³³ ואני אמר יאמין העולם כי אתה שלחתני : ³⁴ ישוע אל פטרוס השם חרבך אל נדונה וכי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד לא אשתח את הכווס אשר נתן לי אבי : ³⁵ אז כאשר אנחנו אחד נחנו : ³⁶ אני בהם ואתה כי חפשו הנדור ושר האלף ומשרתי היהודים את למען יהיו משלימים לאחד ולמען יידע העולם ישוע ויאסרו : ³⁷ וויליכו בראשונה אל חנן כי אתה שלחתני ואהבת אותם כאשר אהבתני : והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדולה בשנה ³⁸ אבי חפצתי כי גם הם אשר נתחים לי יהיו ³⁹ ההייא : ⁴⁰ הוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי עמי באשר אהיה אני למען יחו אחד כבודיי אשר טוב אשר איש אחד יאבד בעדר כל העם : ⁴¹ נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם : ⁴² אבי ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחריו ישוע הצדיק חן העולם לא ידע ואני ידעתיך ולאה והתלמיד ההוא היה נודע לכחן הנדור ויבא הכירו כי אתה שלחתני : ⁴³ ואני הודיעתים את עם ישוע לחצר הכהן הנדור : ⁴⁴ ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד الآخر המידע לכחן

הגדול וידבר אל השערת ייבא את פטרוס לרמז איזה מות עתיד הוא למות: ³³ ויישב פנימה: ³⁷ ותאמר האמה השערת אל פטרוס פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר הלא נם אתה מטלמידי האיש הזה ויאמר אני: אליו אתה הוא מלך היהודים: ³⁴ ווין אותו והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי ישוע המליך תדבר זאת או אחרים הגנו לך עת קר היהת ויעמדו שם ויתחמו גם פטרוס עלי: ³⁵ ווין פילטוס האך אנכי היהודי הלא עמד עמו ומתחם: ³⁶ וויאל הכהן הנדרול את וראשי הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: ווין ישוע על תלמידיו ועל לך: ²⁰ ווין אותו ישוע מלכוטי איננה מן העולם הזה אם היהת אנכי בגולוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי מלכותי מן העולם הזה כי או נלחמו לי משרתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים לבתו המסר בידי היהודים ועתה מלכותי נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: ²¹ ומה איננה מפה: ³⁷ ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא תשאל אותי שאלו נא את השמעים מה שדברתי מלך אתה ווין ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: ²² ויהי לה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיר לאמתה בדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים כל אשר הוא מן האמת ישמע בקול: ³⁸ ויאמר העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכוזאת אליו פילטוס מה היא האמת ואחריד דברו את הענה את הכהן הנדרול: ²³ ווין אותו ישוע אם יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא רעה דברתי תהה עד כי רעה היא ואם טוב מצאי בו כל עון: ³⁹ חן מנהג הוא בכם כי מדוע טטרני: ²⁴ וישלחו חנן אסור בזקים אשלה لكم איש אחד חופשי בפסח הייש את אל קיפא הכהן הנדרול: ²⁵ ושמעון פטרוס נפשכם כי אשלה لكم את מלך היהודים: ⁴⁰ ומתחם ויאמרו אליו הלא נם אתה מטלמידו וויטפו ויצעקו לאמր לא את איש הזה אלא וכחשי ויאמר אני: ²⁶ ויאמר ראש מעבדי הכהן את בר אבא ובר אבא דוחה מרצח:

19 הנדרול והוא מודיע לאשר קצץ פטרוס את אינו או לך פילטוס את ישוע וויסרדו הלא ראייתך עמו בתחום הgan: ²⁷ ויסוף פטרוס בשוטים: ² ווישנו אנשי הצבא עטרה קצים וישימו אותו על ראשו וויעטהו לבוש ארנסן: ³ ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכחו על הלחי: ⁴ ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנסי מוציאו אותו אליכם למען תדרעו כי לא מצאי בו כל עון: ⁵ ווישוע יצא החוץ ועליו עטרה הקצים ולבוש הארנסן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם: ⁶ וידי כאשר ראהו הכהנים הנדרולים והמשרתים ויצעקו לאמր הצלב הצלב והיאר אליהם פילטוס קחחו אותם להמית איש: ³² למלאת דבר ישוע אשר דבר

והצליבתו כי אין כי לא מצאתי בו אשמה: ⁷ מלך היהודים: ²² וויען פילטוס ויאמר את אשר ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו כתבתי כתבי: ²³ ויהיו כאשר צלבו אנשי הצבא חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן אליהם: ⁸ את ישוע ויקחו את בנדיו ויחלקום לאربעה והוא כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא חלקים לאיש אש חלק אחד ונם את כתנתו עוד: ⁹ ויישב ויבא אל בית המשפט ויאמר והכתנת לא הייתה תפורה כי אם מעשה ארנו אל ישוע מפני אתה ולא השיבו ישוע דבר: מלמעלה ועד קצה: ²⁴ ויאמרו איש אל אחיו אל ידעת כי יש לאל ידי לצלבך ויש לאל ידי תהיה למלאת דבר הכתוב ייחלקו בנדי להם לשלחך: ²⁵ וויען ישוע לא הייתה לך רשות עלי ועל לבושי פילוגורל ויעשו כן אנשי הצבא: ²⁶ לולא נתן לך מלמעלה לבן עון המשנירarti ועל יד צלב ישוע עמדו ואחותו אמו מרימים אליך נдол מעונך: ²⁷ או יבקש פילטוס לשלחו את קלופס ומרים המגדלית: ²⁸ וירא ישוע והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה איןך את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד ויאמר אל אמו אשה הנה זה בנק: ²⁹ ואחר הוא בקיסר: ³⁰ ויהי כשמע פילטוס את הדבר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: ³¹ ויהי המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם מאחריו כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כליה נכתא: ³² או היהת הכנות הפסה והשעה כשעה הכל למן ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: ³³ הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם שם כל' מלחמי ויטבלו ספוג בחמצוי ישיםתו צעקו טול טול צלב אותו: ³⁴ ויאמר אליהם על אוזוב ויקריבוהו אל פיו: ³⁵ ויקח ישוע את פילטוס הצלב אצלב את מלככם ויענו ראשי החמצז ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: ³⁶ או מסרו רוחו: ³⁷ ולמן לא תשארנה הנויות על הצלב אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכו: ³⁸ ביום השבת כי עבר שבת היה ונגדל יום השבת ויישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את הנגללה ובלשונם גלגולתא: ³⁹ ויצלבו אותו שמה שוקיהם ולהוריד אתם: ⁴⁰ ויבאו אנשי הצבא ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד ושברו את שוקי הראשון והשני הצלבים עמו: וישוע בתוך: ⁴¹ ופילטוס כתב על לוח ושם על ³³ ויבאו אל ישוע ובראותם כי כבר מה לא הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: שברו את שוקיו: ³⁴ אך אחד מאנשי הצבא דקר ⁴² ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי בחנית את צדו וכרכנע יצא דם ומים: ³⁵ והראה המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל זאת העיר ועדותנו נאמנה והוא יודע כי האמות העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: ²¹ גיד למן נם אתם האמינו: ³⁶ כי כל זאת הייתה ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל למלאת הכתוב עצם לא תשברו בו: ³⁷ ועוד נא כתוב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני כתוב אחר אמר והבהיר אליו את אשר דקרו:

³⁸ ויהי אחרי כן בא יוסף הרמוני והוא תלמיד וייה בכוחה ותשוף אל תוך הקבר : ¹² ותרא ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאות שני מלאכים לבושי לבנים ישבים במקום אשר פילטוס אשר יתנהו לשאת את נופת ישוע וינה שמו שם את נופת ישוע אחד מראשו ואחד לו פילטוס ויבא וישא את נופת ישע : ³⁹ ויבא מרגולתו : ¹³ ויאמרו אליהasha למה חבci נס נקדימון אשר בא לפנים בלילה אל ישוע ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי ויבא ערוב מר ואלהות כמהה ליטרין : ⁴⁰ ויקחו איפה הניתחו : ¹⁴ ויהי בדברה זהפן ואחריה את נופת ישוע ויחתולה בתכריין עם הבשימים ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע : כאשר נהנים היהודים לקבר את מתיהם : ⁴¹ ויאמר אליה ישועasha למה תבci את מי ובמקום אשר נצלב שם היה נון ובן קבר חדש תבקש והיא חשבה כי הוא שמר הנון ותאמר אשר לא הושם בו איש עד עתה : ⁴² שם שמו אליו אדני אם אתה נשאת אותו מזה הגידה נא ל' את ישוע כי עבר שבת היה ליהודים והקבר איפה הניתחו : ¹⁶ ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה : קרוב :

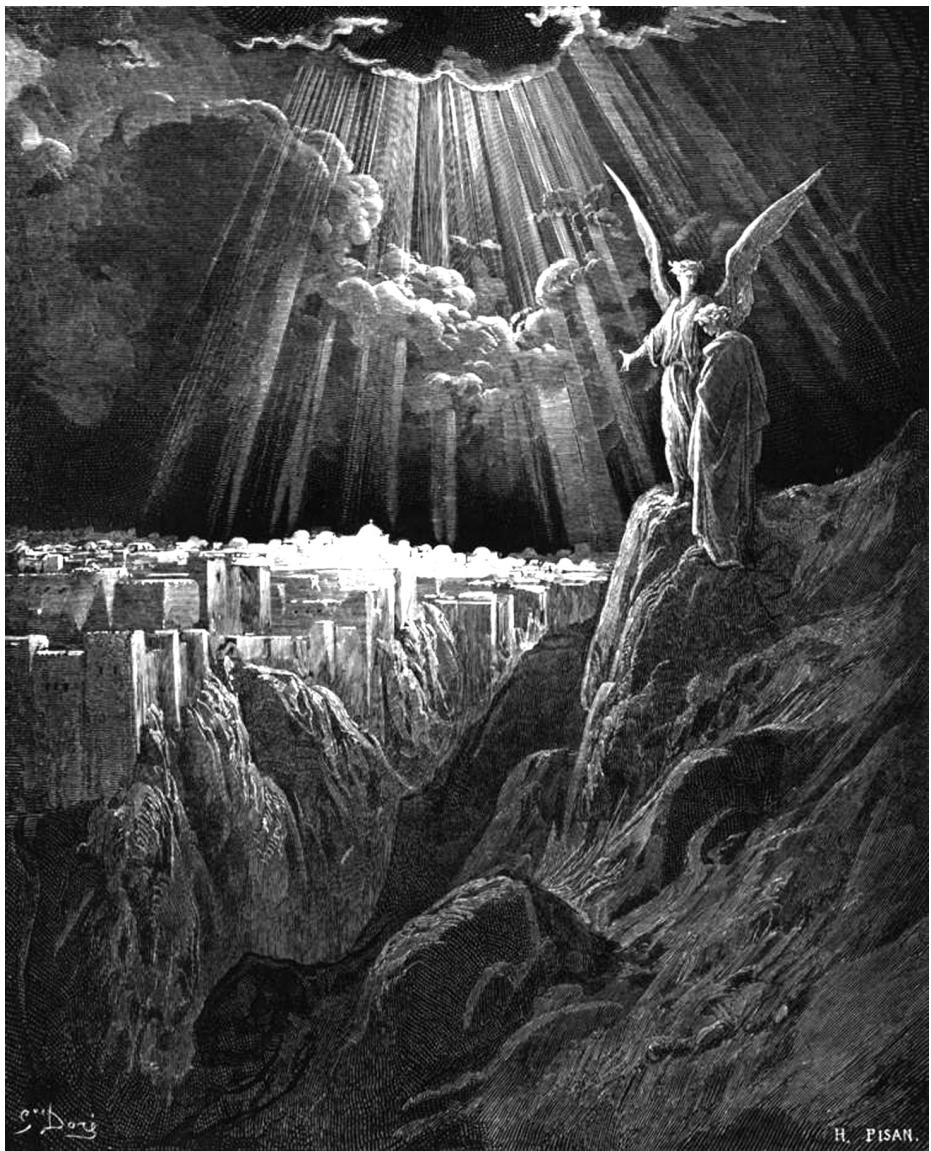
20 ויהי באחד בשבת לפניות הקבר בעוד חשך ותבא מרמים המנדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסחה מעל הקבר : ² ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד אחר אשר חשך בו ישוע ותאמר אליו הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידעו איפה הניתחו : ³ ויצא פטרוס והتلמיד الآخر וילכו אל הקבר : ⁴ וירצטו שניהם יהרו וימהר התלמיד الآخر לזרען ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר : ⁵ וישוף אל תוכו וירא את התכריין מנהיים אך לא בא פנימה : ⁶ ויבא שמעון פטרוס אחורי והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריין מנהיים : ⁷ והסודר אשר היה על ראשו איננה מנהחת אצל התכריין כי אם מקפלת בלבד במקומה : ⁸ ויבא שמה גם התלמיד אחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן : ⁹ כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום לא כבויו רוחה במקומם של התלמידים וילכו אל מעם המתים : ¹⁰ וישבו התלמידים וילכו אל ביתם : ¹¹ ומרמים עמדו בוכיה מוחזק לקבר אראה בידיו את רשם המסמרות ואשם את

אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאותים אמה לא אאמין:²⁶ ויהי מקצה שמות נימוס ותלמידיו יומשכו את המכמרות עם הדנים:⁹ ויהי צאתם שנית פנימה ותומו עמהם ויבא ישוע והדלותות אל היבשה ויראו שם נחלי אש ערוכים ודגים מסגרות ויעמד בינויהם ויאמר שלום לכם:²⁷ עליהם וללחם לאכל:¹⁰ ויאמר אליהם ישוע ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה הביאו הלים מן הדנים אשר אחוזם עתה:¹¹ את ידי ושלח את ידרך הנה ושים בצדיו ואל תהיו ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרות אל חסר אמונה כי אם מאמין:²⁸ ויען תומא ויאמר היבשה והוא מלאה דגנים גודולים מאה וחמשים אליו אדרני ואלה:²⁹ ויאמר אליו ישוע יען ראיית ושלשה ולא נקרעה המכמרות אף כי רבים היו:
את האמנת אשורי המאמינים ואינם ראים:³⁰ ויאמר אליהם ישוע בא ברו לחם ואין נם והנה נם אחרות אחרים רבים עשה ישוע לעני אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אותו מי תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:³¹ אך אתה כי ידעו אשר הוא האדון:¹³ ויבא ישוע אלה נכתבו למען תאmino כי ישוע הוא המשיח ויקח את הלוחם ויתן להם וגם את הדנים:¹⁴ בן אליהם ולמן יהיו لكم המאמינים חי עולם וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחריו קומו עם המתים:¹⁵ ויהי אחרי
בשמו:

21 ויהי אחרי כן ויסוף ישוע הנלות אל אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהבarti יותר מалаה ויאמר אליו כן ארני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי:¹⁶ ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהבarti יותר ויאמר אליו כן ארני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג אתה צאנו:¹⁷ ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהבarti יותר ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו בשליית התאהבarti ויאמר אליו ארני אתה כל רעה את צאנו:¹⁸ אמן אני אמר לך בהיותך ציר לימי אתה חנרת את עצמך ותליך אל אשר חפצת ודינה כאשר תיקון ופרשת בפיק ואחר יחרך ונשך אל אשר לא תחפץ:¹⁹ וכל זאת דבר לרמזו על המיטה אשר יכבד בה את האדון ויהי ככלותך לדבר ויאמר אליו לך האדון וייחנרג את מעילו כי עירום היה ויתנפלו אחריו:²⁰ ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הילך אחריהם והוא הנפל על לבו

בעת הסעודה ונגש שאל אדני מי הוא זה אשר ימסך : 21 ויהי בראות אותו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני וזה מה הוא : 22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד וכי מה לך וליאת אתה לך אחורי : 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד וכי מה זה לך : 24 זה הוא התלמיד המעד על אלה ואשר כתוב כל זאת וידענו כי עדותנו נאמנה : 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אהשבה כי גם העולם כולו לא יוכל את הספרים אשר יכתבו

אמן :

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרשה ירדה מאת האלים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבعلה:
ואשמע קול נדול מן השמים לאמר הנה משכן אללים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלים יהוה אתם אליהם:
(חזון יוחנן 21:2-3)

חִזּוֹן יוֹחָנָן

19

חרב חרדה להכות בה את הגנים והוא ירעם
שבט ברזל והוא דרך פורתין חמת אף אלהי
הצאות: ¹⁶ וועל בנדו ועל ירכו כתוב שם מלך
המלכים ואדני האדנים: ¹⁷ וארא מלאך אחד
עמד בשמש ויצעק בקול נдол ויאמר אל צפור
כל כנף אשר תעוף במROOM הרקיע באו והאספו
על זבח האלהים הנдол: ¹⁸ ואכלתם בשר
מלכים ובשר שרוי אלפיים ובשר נבורים ובשר
סוסים ורכבייהם ובשר כל בני חורדים ועבדים
הקטנים עם הנدولים: ¹⁹ וארא את החהה ומלאכי
הארץ ואנפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם
הרכיב על הסוס ובצבאו: ²⁰ ותתפש החהה
ונביא השקר אתה אשר עשה אותן אותן לפני
אשר הדריך בהן את נשאי תוו החהה והמשתוחים
לצלמה וחיים השלכו שנייהם באם האש העבר
בנפרית: ²¹ (Limnē Pyr g3041 g4442) והנסארית נהרגו
בחרב היוצאת מפי הרכיב על הסוס וכל העוף
שבעו מבשרם:

20 **וְאֶרְאَ مֶלֶךְ יֹרֶד מִן הַשָּׁמָיִם וּבִידֵו**
דבריו אלוהים: ¹⁰ ואפל לפניו רגליו להשתחות מפתח התהום וכבל נдол: ¹² (Abyssos g12) **וַיַּתְפַּשׂ**
לו ויאמר אליו ראה אל תעשה ואת עבר כמוך את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא
אני וחבר לך ולאחר אשר להם עדות ישוע השטן ויאסרו לאלף שנים: ³ יוישליךם בתהום
השתחו לאלוהים כי עדות ישוע היא רוח ויסגר בעדו וייחתם עליו למען לא ידיה עוד
הנבואה: ¹¹ וארא את השמים נפתחים והנה את הגנים עד כלות אלף החנינים ואחריו כן יתר
סוס לבן והרכיב עליו נקראナンן ואמותיו ובצדק **לזמן מצער**: ¹⁴ (Abyssos g12) **וְאֶרְאָ** כסאות וישבו
הוא שפט ולهم: ¹² ועינו כלבת אש ועתירות עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרגונים
הרבה על ראשיו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא
איש כי אם הוא לברור: ¹³ והוא לבוש בלבוש השתחו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תורה
מאדם בדם ושמו נקרא דבר האלהים: ¹⁴ על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו
וכבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים עם המשיח אלף שנים: ⁵ ושאר המתים לא
מלכשים בגדי בוץ לבן וטהור: ¹⁵ ומפני יצאה קמו לחיים עד כלות אלף החנינים זאת היא

התהיה הראשונה: 6 אשרי האיש וקדוש הוא ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלים אשר חלקו לקום בתקופה הראשונה באלה לא יהיה אתם אלוהים: 4 ומזה אליהם כל דמעה ישلط המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים מעיניהם והמות לא יהיה עדר גם אבל וזעקה ולמשיחו ומלךו אותו אלף שנים: 7 ואחריו כלות וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו: 5 ויאמר אלף השנים יתר השטן מבית משמרו: 8 ויצא הישב על הכסא הנסי עשה הכל חדש ויאמר אליו להרlich את הנינים בארבע כנפות הארץ את נוג כתבי כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם: 6 ומגון ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול ויאמר אליו היה נהרות אני אלף והתו הראשיים: 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מהנה והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנים: הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת 7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים האלים מן השמים והתכל אתם: 10 ויהשטן והוא יהיה לי לבן: 8 אבל רכוי הלב ואשר אשר הדרכם השליך בגם אש וגפרית אשר איןם מאמנים והמנאלים והמטרחים והזונים שם נם ההיה ונביא השק ויסרו יומם ולילה חלקם היה באטם הבער באש וגפרית אשר לעולמי עולם: 11 (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)

וארך כסא לבן ונגדל ואת הישב עליו אשר הוא המות השני: 12 Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אליו מפני נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום: 12 אחד משבעת המלכים הנשאים שבע קמדות וארא את המתים הקטנים עם הגמדים העמידים המלאות שבע המכות האחרנות וידבר אליו לפני הכסא וספרים נפתחים ופתח ספר אחר לאמר בא וארא את הכליה אשת השה: 10 אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי ויליכני ברוח על הר נגדל ונגה ויראי העיר הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן הים את הנדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו מאת האלים: 14 בו ווש לה כבוד אלהים ואור איש איש כמעשיהם: 14 והמות והשאול נגההocabן יקרה מאר cabן ישפה המבתקת השלכו בגם האש והוא המות השני: 12 (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 וכל איש אשר לא נמצא ושנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר כתוב בספר החיים השליך בגם האש: 13Limnē Pyr g3041 g4442) מלאכים ושמות כחובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל: 13 שערים שלשה

Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איננו עוד: 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדש ירדת מאת האלים מן השמים נכמה היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה ככליה המקשחת לבعلה: 3 ואשם קול נגדל מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ברכבה וימוד את העיר בקנה המדה שנים עשר

אלף ריש ארכה ורחבה וקומה שווים המה: יאר להם וימלכו עד עולם עולמים: ^{וְיָאֵר לְהֶם וַיִּמְלֹכוּ עַד עֲוָלִים עֲוָלִים}¹⁶ 6 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבעה ויאמר אליו הדברים האלה אמתים ונאמנים הם אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך: ויהוה אלה הנביאים הקדשים שלח את מלאכו ¹⁷ ובני חומתה ابن ישפה והעיר זהב מופע להראות את עבדיו את אשר היה והוא מהרהה: רומה לוכזיות זכה: ¹⁸ ומוסדות חומת העיר ¹⁹ הן בא מהר אשדי השמר את דברי נבות מרוצחות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה הספר הזה: ²⁰ ואני יוחנן הוא הדראה אלה והשמע השני ספר השלישי שבו הרביעי ברקח: ²¹ ויהיו כשמי וכבראות ואפל לפני גנלי המלאך החמישי יהלם השמי אדם השביעי תרשיש אשר הדראני את אלה להשתחות לו: ²² ויאמר השמנינו שהם התשיעי פטירה העשירי נפק אחד אליו ראה אל תעשה זאת כי עבר כמור אני העשר לשם שנים העשר אהלהה: ²³ ושנים וחבר לך ולאיך הנביאים ולשמרים את דברי עשר השעריהם הם שתים עשרה מרגליות כל הספר הזה לאלהים השתחות: ²⁴ ואני אמר אליו שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב אל תחחת את דברי נבות הספר הזה כי קרוב מופיע כוכובית בהירה: ²⁵ והיכל לא ראייה בה המועד: ²⁶ החומס יוסיף להמס והטמא יוסיף כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשה: ²⁷ להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף והעיר אונגה צריכה לאור המשמש ולגנה הירח להתקשרות: ²⁸ והנני בא מהר ושכרי אתי לשלים כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השה: ²⁹ לכל איש כמעשו: ³⁰ אני האלף והתו הראש והנויים ילכו לאורה ומלאי ארץ מבאים כבודם והסופ' הראישון והאחרון: ³¹ אשדי העשם את ותפארתם אליה: ³² וושעריה יומם לא יסגרו כי מצתו לעmun תהיה ממשלת בעץ החיים ובאו לילה לא יהיה שם: ³³ והביאו בה כבוד הגוים הירחה דרך השעריהם: ³⁴ ומחוץ לה הכלבים ותפארתם: ³⁵ ולא יבוא בה כל טמא ועשה והמכשפים והונים והמרצחים ועבדיו האלילים תועבה ושכר כי אם הכתובים בספר החיים וכל אהב שקר ועהו: ³⁶ אני ישוע שלחתי את מלאכי להעיד לכם את אלה בפני הקhalות של השה:

אני שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: ³⁷ והרוח והכללה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבווא והחפץ יקח מים חיים חנים: ³⁸ מעיד אני בכל השמע דברי נבות הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עלייו אלהים את המכות הכתובות בספר הזה: ³⁹ ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע אלהים ועבדיו ישרתחו: ⁴⁰ ומה יראה את פניו ושמו על מצוחותם: ⁴¹ ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שימוש כי יהוה אלהים הוא אני בא מהר אמן באה נא האדון ישע: ⁴² חסך

22 ^{וַיַּרְאַנִי נָחַל שֶׁל מִים חַיִים זַק מַבְהִיק כְּעֵין}
הקריח יצא מכסא האלהים והשה: ² ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים عشر כי מידי חדש בחדרו יתן את פריו ועליה העץ לרופת הגוים: ³ וכל חרם לא יהיה עוד וככס האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתחו: ⁴ ומה יראה את פניו ושמו על מצחוחותם: ⁵ ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שימוש כי יהוה אלהים הוא

אדניינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים

אמן :

פסוקים 66 עברית at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with primer verses below.

בראשית 8:9 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אותו לאמר : 9:9 ואני הנה מקים את בריתך אתכם ורעםכם אחריכם : 10:9 ואת כל נפש החיה אשר אתם בעופ בכמה ובכל חיות הארץ אתם מכל יצאי התבה לכל חיות הארץ : 11:9 והקמתי את בריתך אתם ולא יכתר כלبشر עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ : 12:9 ויאמר אלהים זאת הברית אשר אני נתן בبني ובניכם ובין כל נפש חיה אשר אתם לדרת עולם : 13:9 את קשתי נתתי בענן ודיתה לאות ברית בין ובין הארץ :

שמות 13:14 ויאמר משה אל העם אל תוראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראתם את מצריהם היום לא תסיפו לראותם עוד עד עולם : 14:14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישו :

ויקרא 26:20 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי :

במדבר 24:6 יברך יהוה וישמרך : 25:6 יאר יהוה פניו אליך ויחנך : 26:6 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

דברים 18:18 נביא אקים להם מקרוב אתיים כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצנו : 19:18 וזה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אני אדרש מעמו :

יהושע 7:1 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות כל התורה אשר צוק משה עבריך אל הסור ממנה ימין ושמאל למן תשכיל בכל אשר תלך : 8:1 לא ימוש ספר התורה זה מפיך והגита בו יומם ולילה למן תשמר לעשות כל הכתוב בו כי או תצלחה את דרכך ואו תשכיל : 9:1 הלוא צויתיך חזק ואמץ אל תעריך ואל תחת כי עמד יהוה אלהיך בכל אשר תלך :

שופטים 2:7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי חזקיה אשר האריכו ימים אחרי יהושוע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל :

שمواל א 16: ויאמר יהוה אל שمواל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומו כי מסתיתו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב:

שمواל ב 22: על כן נדلت אדרני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולך בכל אשר שמענו באזינו: מלכים א 3:2 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתו מצותו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם:

מלךים ב 19:22 יען רך לבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישבי להיות לשם ולקלה ותקרע את בנדייך ותבכה לפני ונום אנכי שמעתי נאם יהוה:

ישעה 6: כי ילד ילד לנו נתן לנו ותהי המשרה על שמו ויקרא שמו פלא יועץ אל נבורabicud שר שלום 7: למרכה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכתו להכין אתה ולסעדת במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:

ירמיה 11:29 כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עלייכם נאם יהוה ממחבות שלום ולא לדעה להת لكم אחריות ותוקה:

חזקאל 26:36 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתון בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לבبشر 27:36 ואת רוחו אתון בקרבכם ועשיתו את אשר בחקי תלמו ומשפטיהם השמרו ועשיהם:

הושע 6: כי חסר הפטרו ולא זבח ודעת אליהם מעלה:

יואל 28:2 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כלبشر ונבאו בנייכם ובנותיכם זקניכם חלומות יהלמון בחוריכם תזינות יראו 29:2 ונם על העבדים ועל השפחות ביום הנטה אשפוך את רוחי 30:2 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותירמות עשן 31:2 המשמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הנדרול והנורא 32:2 והוא כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשידדים אשר יהוה קרא:

עמוס 5:24 ויגל כמיים משפט וצדקה כנהל איתן:

עבדיה 15:1 כי קרוב يوم יהוה על כל הגנים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישוב בראשך:

יונה 6:2 לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהי: 7:2 בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך הפלתי אל היכל קדרך 8:2 משמרים הבלי שוא חסדם יעצבו 9:2 ואני בקhol תודה אובה לך אשר נדרתי אשלה מה ישועתה ליהוה:

Micah 8:6 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד וڌצנע לכת עם אלהיך:

נחום 2:1 אל קנוא ונעם יהוה נעם יהוה ובבעל חמה נעם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו 3:1 יהוה ארך אפים וגadol כח ונכח לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו:

חבקוק 17:3 כי תאהה לא תפרח ואין יbole בוגנים כחש מעשה זית ושדרמות לא עשה אכל נזך ממכלה צאן ואני בקר ברפטים : 18:3 ואני ביהוה אעלזה אנילה באלהו ישע : 19:3 יהוה אדני חילו וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בננויות :

צפניה 17:3 יהוה אליהיך בקרבך גבור יושיע ישיש عليك בשמחה וחריש באhabitיו יגיל عليك ברנה :

חגיגי 4:1 העת לכם אתם לשבת בבחיכם ספונים והביה זהה חרב : 5:1 ועתה זה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם : 6:1 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואני לשבעה שתו ואין לשכירה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צורך נקוב : 1:1 כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם :

זכריה 10:12 ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים והבינו אליו את אשר דקרו וספדו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמד על הבכור :

מלאכי 2:4 וזרחה לכם יראישמי שמי שזכה מרפא בכנסייה ויצאתם ופשתם כעגול מרבק : 3:4 ועשותם רשעים כי יהו אפר תחת כפות רגלייכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות : תהילים 1:23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר : 2:23 בנאות דשא ירביבני על מי מנהות ינהלני : 3:23 נפשי ישובב ינהני במעגלי צדק למען שמו : 4:23 נם כי אלך בניא צלמות לא אירא רעד כי אתה עמיד שבטך ומישענתך המה ינחמוני : 5:23 תערך לפניו שלחן ננד צרכי דשנות בשמן הראשי כסוי רועה : 6:23 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חייו ושבתו בבית יהוה לאך ימים :

איוב 25:19 ואני ידעת נגלי חי ואחרון על עפר יקום :

משלי 5:3 בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען : 6:3 בכל דרכיך דעהו והוא ישר ארחותיך :

רות 16:1 ותאמר רות אל תפנעי כי לעזבר לשוב מהחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמוק עמי ואלהיך אלהי : 17:1 באשר תמותי אמות ושם אكبך כה יעשה יהוה לי וככה יסיף כי המות יפריד ביןנו ובינך :

שיר השירים 4:2 הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה :

קהלת 10:3 ראייתי את הענן אשר נתן אלהים לבני האדם לעונת בו : 11:3 את הכל עשה יפה בעתו גם את העולם נתן בכלם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה אלהים בראש ועד סוף :

איכה 21:3 זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל : 22:3 חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו רחמייו : 23:3 חדשם לבקרים רבה אמונהך :

אסתר 14:4 כי אם ההרש תחריש בעת הזאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממוקם אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעתה למלכות:

דניאל 16:3 ענו שדרך מישך ועבד ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנה על דנה פתגמ לחתובך : 17:3 הן איתי אלהנא די אנהנא פלחין יכל לשיזובתנא מן אהו נורא יקדחא ומן דרך מלכא ישוב: 18:3 והן לא יידע להוא לך מלכא די לאלהיך לא אירטנא פלחין ולצלם דהבא די היקימת לא נסند :

עזרא 10:7 כי עזרא חכין לבבו לדרוש את תורה יהוה ולעשות וללמוד בישראל חוק ומשפט: נחמייה 6:3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת لما תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם :

דברי הימים א 17:29 וידעת אליה כי אתה בחן לבב ומשירים תרצה אני בישר לבבי התנדבותי כל אלה ועתה עמק הנמצאו פה ראיתי בשמהה להתנדב לך :

דברי הימים ב 14:7 ויכנע עמי אשר נקראשמי עליהם ויתפללו ויבקשו פנוי וישבו מדריכיהם הרעים ואני אשמע מכם השמים ואשלח לחטאיהם וארפאת הארץ :

מתו 18:28 ויגש ישוע וידבר אליום לאמר נתן לי כל שلتן בשמים ובארץ : 19:28 לו ועשו להלמידים את כל הגנים וטבלתם אותם לשם האב והבן ורוח הקדש : 20:28 ולמדתם אותם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה אנכי איחכם כל הימים עד קץ העולם אמן : (αιωνιος g165)

מארק 14:1 ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגליל והקריא את בשורת מלכות האלים לאמר: 15:1 מלאה העת והגיעה מלכות האלים שובו והאמינו בبشורה : 16:1 ויהי בהתחלה על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחיו שמעון פרשים מצודה ביום כי דיניהם היו : 17:1 ויאמר אליהם ישוע לכו אחריו ואשיכם לדני נאשימים : 18:1 ויעוזבו מהר את מכרתיהם וילכו אחריו: לוקס 18:4 רוח אדרני עלי יען משח אתי לבשר ענוים :

גין 16:3 כי ככח אהב האלים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאביד כל המאמין בו כי אם יהיה חי עולמיים : (αιωνios g166) 17:3 כי האלים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען יושע בו העולם :

מעשי השליחים 1:1 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו : 2:1 אבל תקבלו נבראה בבו עליכם רוח הקודש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצה הארץ :

אל-חרזמים 32:11 כי האלים הסניר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם : (ελεεσες g1653) 33:11 מה עמק עשר חכמת אללים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרךו מי מצא : 34:11 כי מי תבן את רוח

יהוה ואיש עצחו יודיענו : 35:11 או מי הקדימו וישלם לו : 36:11 הלא הכל ממננו והכל בו והכל

אליו אשר לו הכבד לעולמים אמרן : (aiōn g165)

הראשונה אל-הקדוניים 9:6 הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האללים אל התעו
את נפשותיכם לא הזנים לא עברי איליים לא המנאים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר :
10:6 לא הנכנים ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המונדים ולא הנזונים כל אלה לא יירשו את
מלכות האללים : 10:6 וכאללה לפניהם היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשם אבל הצדקתם
בשם האדון ישוע וברוח אלהינו :

השנית אל-הקדוניים 15:7 ובכן מי שהוא במשיח בראיה חרצה הוא הישנות עברו והנה הכל
נהייה לחדר : 18:5 והכל מאת האללים המרצה אhero לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שירות
הרצוי : 19:5 יען אשר אליהם היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם
וישם בנו את דבר הרצוי : 20:5 لكن מליצי המשיח אנחנו וכאללו האללים מוזהיר אתכם על ידינו
נקש מכם بعد המשיח התרצוו נא אל האללים : 21:5 כי את אשר לא ידע חטא אתו עשה
לחטא את בעדרנו למען נהייה בו אנחנו לצדקת האללים :

אל-הנגולטים 1:1 תמה אני כי סרתם מהר מאחריו הקריאה אתכם בחסド המשיח אל בשורה זרה :
1:7 והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפוך את בשורת המשיח :

אל-האפסים 1:2 גם אתם המתו לפנים בפשעיכם וחטאיכם : 2:2 אשר התהלך בהם לפני
דור העולם הזה כרצון שר ממשלה האoir והוא הרוח הפעיל כתם בני המרי : (aiōn g165) 3:2 ונם
אנחנו כלנו בתוכם הילכנו לפנים בתחום הבשר לעשות חפצינו בשרנו ומחשובתינו ונהי אף בני
רנו בטבענו כאשר בני אדם : 4:2 אבל האללים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אותנו :
5:2 אחורי היוטנו מותים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם : 6:2 וייערכו אותו אף הוישבו
במרומים במשיח ישוע : 7:2 להראות בדרכות הבאים את גדרת עשר חסדו בטובתו עליינו במשיח
ישוע : (aiōn g165) 8:2 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם הייתה זאת כי מטה האללים
היא : 9:2 לא מtopic המעשים של איתה לאל איש : 10:2 כי פעל אליהם אנחנו נבראים במשיח ישוע
למעשים טובים אשר הכנין האללים מקדם למען נתהלך בהם :

אל-הפלפיים 7:3 אך היתרנות האלה כלן חשבתי ליחסנותם למען המשיח : 8:3 וגם עודני
חשב את כלן לחסרון לעמלה מעלה ידיעת ישוע המשיח אhero בעבורו חסרתי את נפשי
מכל אלה ואחשבם לסהו להרוויח את המשיח ולהמציא בו : 9:3 ולא תהיה לי צדקתי מtopic
התורה כי אם באמונת המשיח הצדקה הבאה מאת האללים באמונה :

אל-הקדושים 15:1 והוא צלם האללים הנעלם ובכור כל נברא : 16:1 כי בו נברא כל אשר
בשמי ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר אנחנו נראת הן כסאות וממשלה הן שרדות ורשויות
הכל נברא על ידי ולמענהו : 17:1 והוא לפני הכל והכל קים בו : 18:1 והוא ראש נוף העדה אשר

הוא ראשית ומכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל :19:1 כי כן היה הרצון לשכנו בו את כל המלאך :20:1 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשו שולם בדם צלבו על ידו הן אשר באરץ הן אשר בשם :

1 סלוניים 1:4 ועוד נבקש מכם אחיו ונזהיר אתכם באדניינו ישוע כי כאשר קבלתם מאיתנו איך לכם להתחלק ולמצא חן בעני האלים כן תוסיפו וכן תרבו עוד :2:4 כי ידעתם את המצוות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע :3:4 כי רצון האלים היא קדרתכם אשר תתרחקו מן הונאות :4:4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר :5:4 ולא בתאות זמה כדרך הנויים אשר אינם ידיעם האלים :

2 סלוניים 6:3 והננו מצוים אתם בשם אדניינו ישוע המשיח אשר תברלו מכל אח מעקש דרכיו ואינו מטהlek על פי הקבלה אשר קיבל מאיתנו :7:3 הלא ידעתם אף אתם איך עלייכם להתחלק כמו כי לא נהנו דרך מעות בתוככם :8:3 נם לא אכלנו לחם איש חנן כי בינייה ותלאה לילה וויום היינו עמלים לבלהי היהת לאיש מכם למשא :9:3 לא בעבר שאין לנו הרשות לזאת כי אם לחת אנתנו לכם למופת לכלת בעקבותינו :10:3 כי נם בהיותנו אצלכם ציינו אתם לאמור מי שלא ירצה לעבד נם אוכל לאiacל :

1 טימothy 1:2 ועתה קדרם כל דבר אבקש מכם לשאת תפנות ותחנונים ובקשות ותודות بعد כל בני אדם :2:2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חי השקט ובטע בכל חסידות וישר :3:2 כי כן טוב ורצוי בעני אליהם מושיענו :4:2 אשר הפיצו שושען כל בני האדם ווניעו להכרת האמתה :5:2 כי אחד הוא האלים ואחד הוא העמד בין אליהם ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח ישוע :

2 טימothy 8:2 זכור תוכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתו :9:2 אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות כעה על אבל דבר האלים איןנו נasser :10:2 ועל כן אסבל את כל למען הבחרים למען ישינו נם הנה את התשועה במשיח ישוע עם

כבוד עולמיים :[\(aiōnios g166\)](#)

אל-טיטוס 11:2 כי הופיע חסד אליהם להושיע את כל בני האדם :12:2 וליסר אנתנו אשר נתעב הרשות ואות העולם ונחיה בעולם הזה בצדינות ובצדקה ובחסידות :[\(aiōnios g166\)](#) 13:2 ונחכה לתקוה המאושר ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח :14:2 אשר נתן אתה נפשו בעדנו לנאלנו מכל על ולטהר לו עם סגלה הורייז במעשים טובים :

אל-פיליפון 3:1 חסד לכם ושלם מאת אליהם אבינו ואדניינו ישוע המשיח :4:1 מודה אני לאלהי בכל עת בהזוכרי אתך בתפלותי :5:1 אחרי שמעי אהבתך ואמונהך אשר ברך לאדניינו ישוע ולכל הקדושים :6:1 למען אשר האמץ התחרבות אמונהך בדעת כל טוב אשר בכם לשם

המשיח: 7: כי שמחה נדולה ונחמה יש לנו באהבתך באשר הדותה רוחה למעי הקדושים אחינו:
על ידיך:

אל-העברים 1: האלים אשר דבר מוקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבותינו ביד
הנביים דבר אלינו באחריות הימים אלה ביד בנו: 2: אשר נתנו לירש כל גם עשה בידו את
העולםota: 3: והוא זהר בכבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר נברתו ואחריו עשו
בנפשו טהרת חטאינו ישב לימיון הנדרלה במרומים:

יעקב 16:1 אל תהעו אחוי אהובי 17:1 כל מתחנה טובה וכל מנהה שלמה תרד ממעל מאת אבי
הארות אשר חלוף וכל צל שני אין עמו: 18:1 הוא בחפותו ילד אותנו בדבר האמת להווננו כמו
ראשית בכורי יצורי:

הראשונה לפטרוס 18:3 כי נם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הצדיק בעדר הרשעים לקרב
אתנו אל האלים הומת לפי הבשור ויחי ברוח:

השנייה לפטרוס 3:1 באשר נברתו האליה נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי
דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו: 4:1 אשר בהם נתן לנו הבטחות נדלות מאד ויקרות למען
תקחו על ידך חלק בטבע אליהם בהמלצתם מכלין התאהה אשר בעולם:

הראשונה ליוחנן 1:2 בני הני כחబ אליכם את זאת לבתי תחתאו ואם יחתא איש יש לנו מליעז
לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: 2:2 והוא כפירה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי נם על
חטא כל העולם:

השנייה ליוחנן 1: כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה
הוא המתעה וצר המשיח:

השלישית ליוחנן 4: אין לי שמחה נדולה מלשמע את אשר בני יתהלך באמת:
יהוָה 3: אהובי בהשתדרלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעני
לזרכם במכחך אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: 4: כי התגנו לבודא מקטת
נשים הכתובים מא למשפט זהה אנשי רשות ההפכים את חסד אל-הינו לזמה וכפרים באלים
המשל היהיד ובאדניינו ישוע המשיח:

חנון יוחנן 19:3 אני את כל אשר אהב אוכחים ואיסרים לכך תשקד ותשוב. הני עמד לפתח ודפק
והיה כי ישמע איש לקובץ ופתח הפתחה אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמידי: 21:3 המנצה אתנו
לשבת אתי על כסאי אשר נצחי נס אני ואשב את אבי על כסאו: 22:3 מי אשר און לו ישמע את
אשר הרוח אמר לקהלות:

מִדְרֵיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

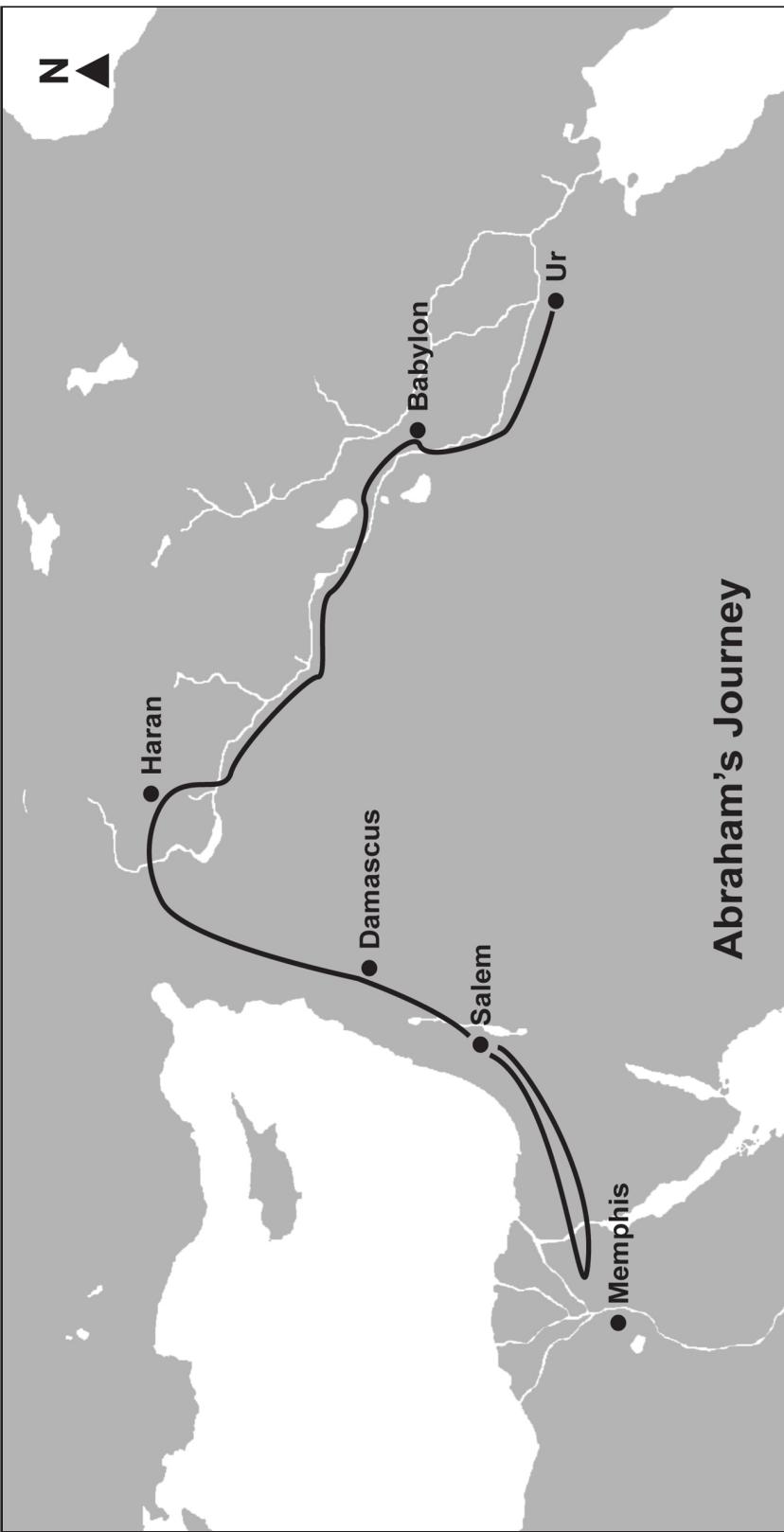
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

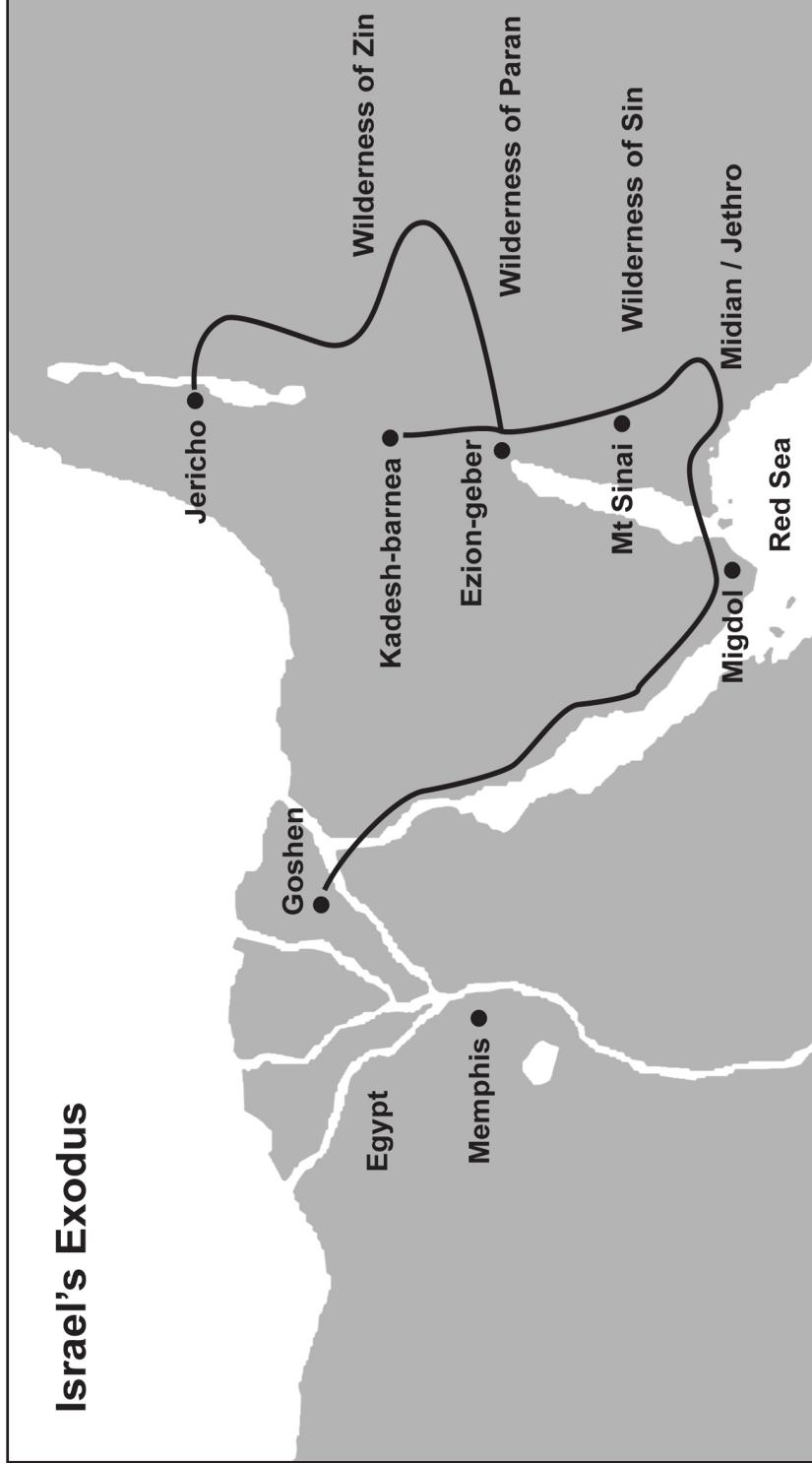
Abraham's Journey

באמונה שטע אברהם אשר נקד ללבת אל הארץ אשר ירשנו ויאלא עד אחד יבוא - (אל-תנקרם) 11:8

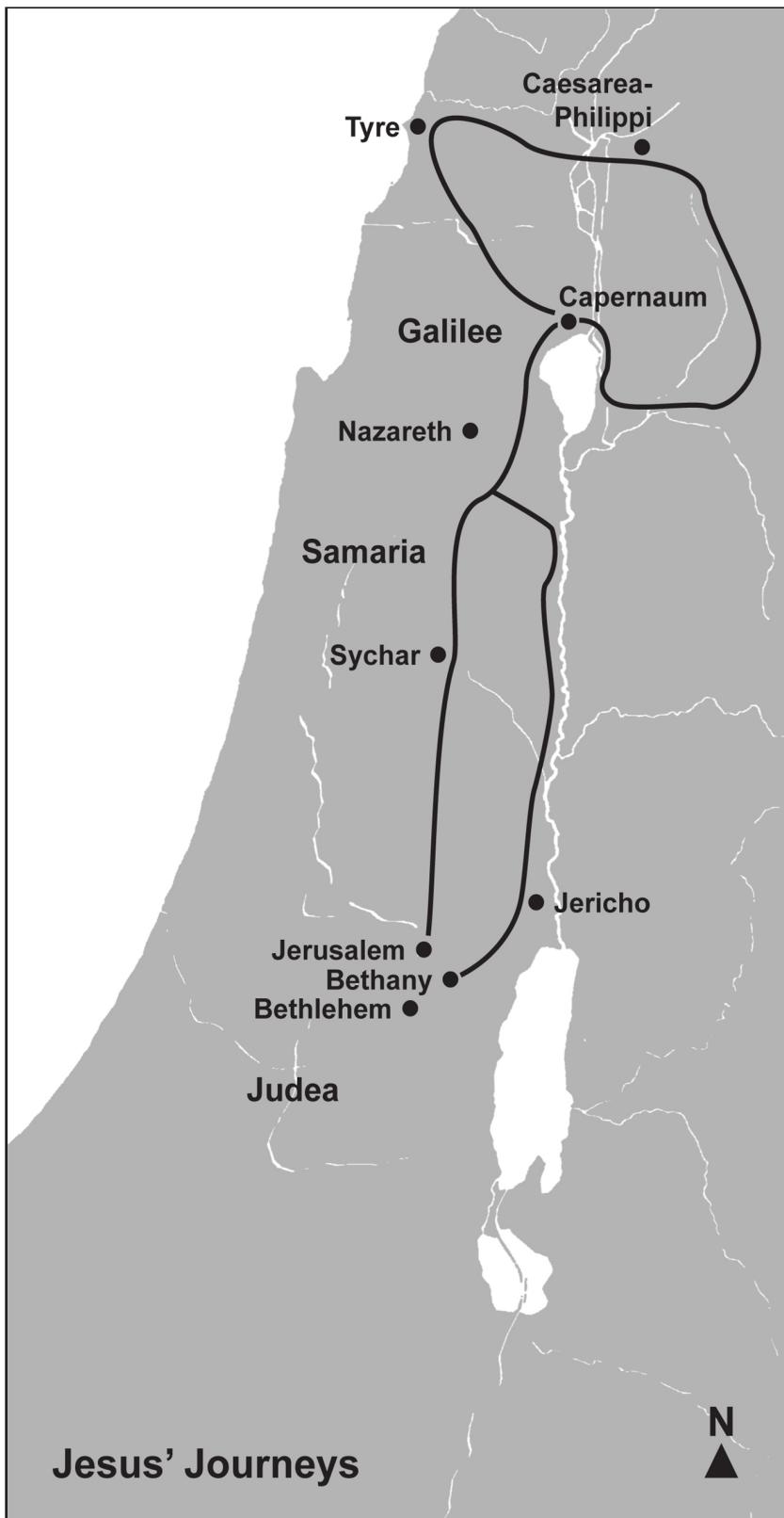
Israel's Exodus

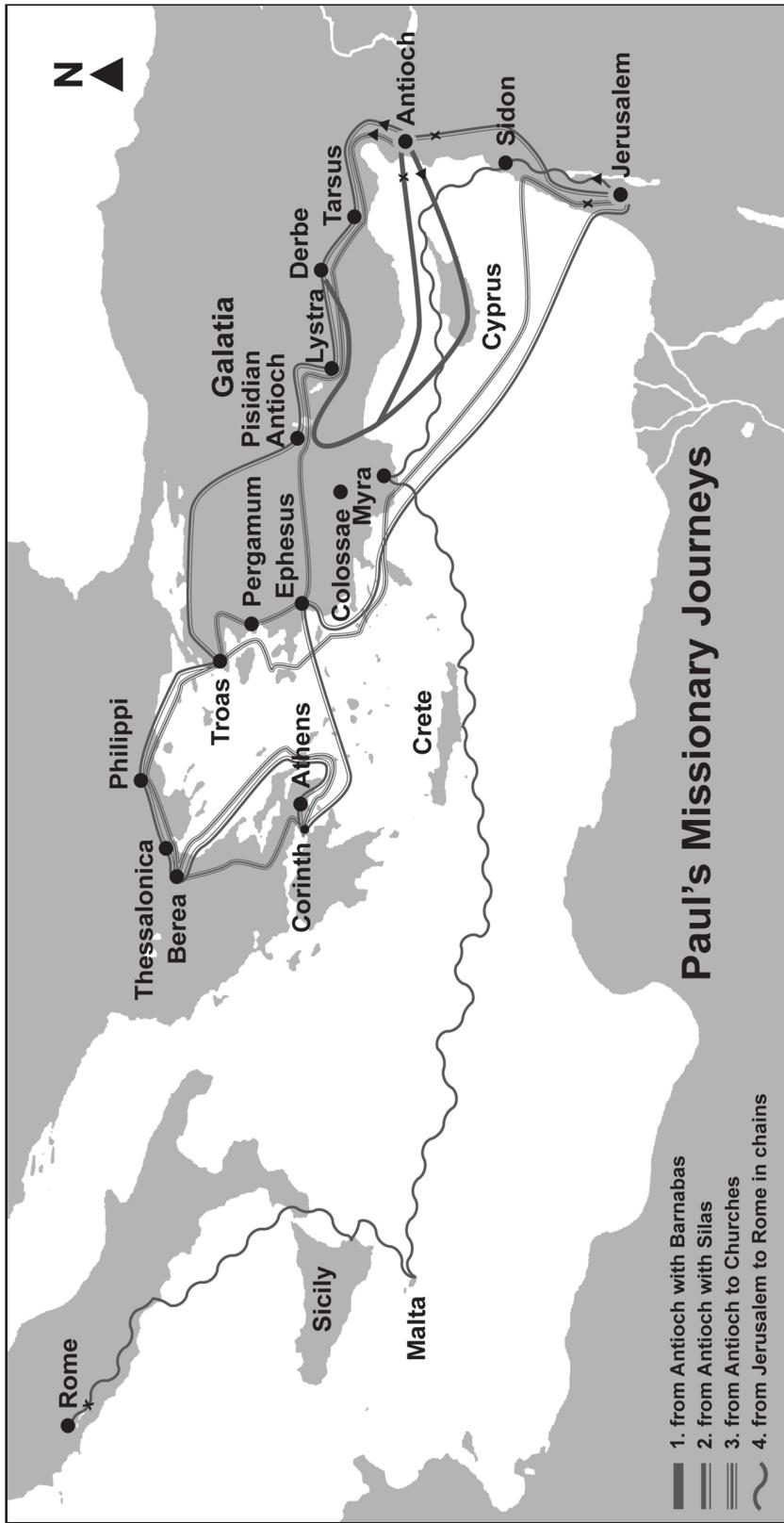
N ▲

ויהי בשלוח פרעה את דרכם ולא נרתם אליהם דרך ארץ פלשתים כי קרוב דהא כי אמור אליהם פון גנום בר אחים מלתבנה ושבו מצרימה : (שמות 13:17)

בָּרוּךְ תִּהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת נַשְׁמָתֵנוּ שְׁמָר לְךָ תְּהִלָּתֵנוּ אֵת נְפִילָתֵנוּ כִּי תְּהִלָּתֵנוּ בְּנֵי צִדְקָה - (10:45 פָּנָים)

Paul's Missionary Journeys

(1.1. משלחתו של פאולוס מנברלה לברשות אליהם : - אֶל־תְּרִיבָה)

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
 - 1830 John Williams reaches Polynesia
 - 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
 - 1614 Japanese kill 40,000 Christians
 - 1572 Jesuits reach Mexico
 - 1517 Martin Luther leads Reformation
 - 1455 Gutenberg prints first Bible
 - 1323 Franciscans reach Sumatra
 - 1276 Ramon Llull trains missionaries
 - 1100 Crusades tarnish the church
 - 1054 The Great Schism
 - 997 Adalbert martyrd in Prussia
 - 864 Bulgarian Prince Boris converts
 - 716 Boniface reaches Germany
 - 635 Alopen reaches China
 - 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
 - 432 Saint Patrick reaches Ireland
 - 397 Carthage ratifies Bible Canon
 - 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
 - 325 Niceae proclaims God is Trinity
 - 250 Denis reaches Paris, France
 - 197 Tertullian writes Christian literature
 - 70 Titus destroys the Jewish Temple
 - 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
 - 52 Thomas reaches Malabar, India
 - 39 Peter reaches Gentile Cornelius
 - 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa
				Revelation 19:20 Lake of Fire
				Revelation 20:2 Abyss
Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

► Who are we?	What are we? ►		Genesis 1:26 - 2:3	
	How are we sinful? ►		Romans 5:12-19	
	Where are we? ◀		Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

עֶצֶח

עֲבָרִית at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartarōō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

לכדו ופישו להרגלנים אטכל הנינים וטבלתם אטם לשם האברתון רוחה דרכש: - (מריוו 28:19)

